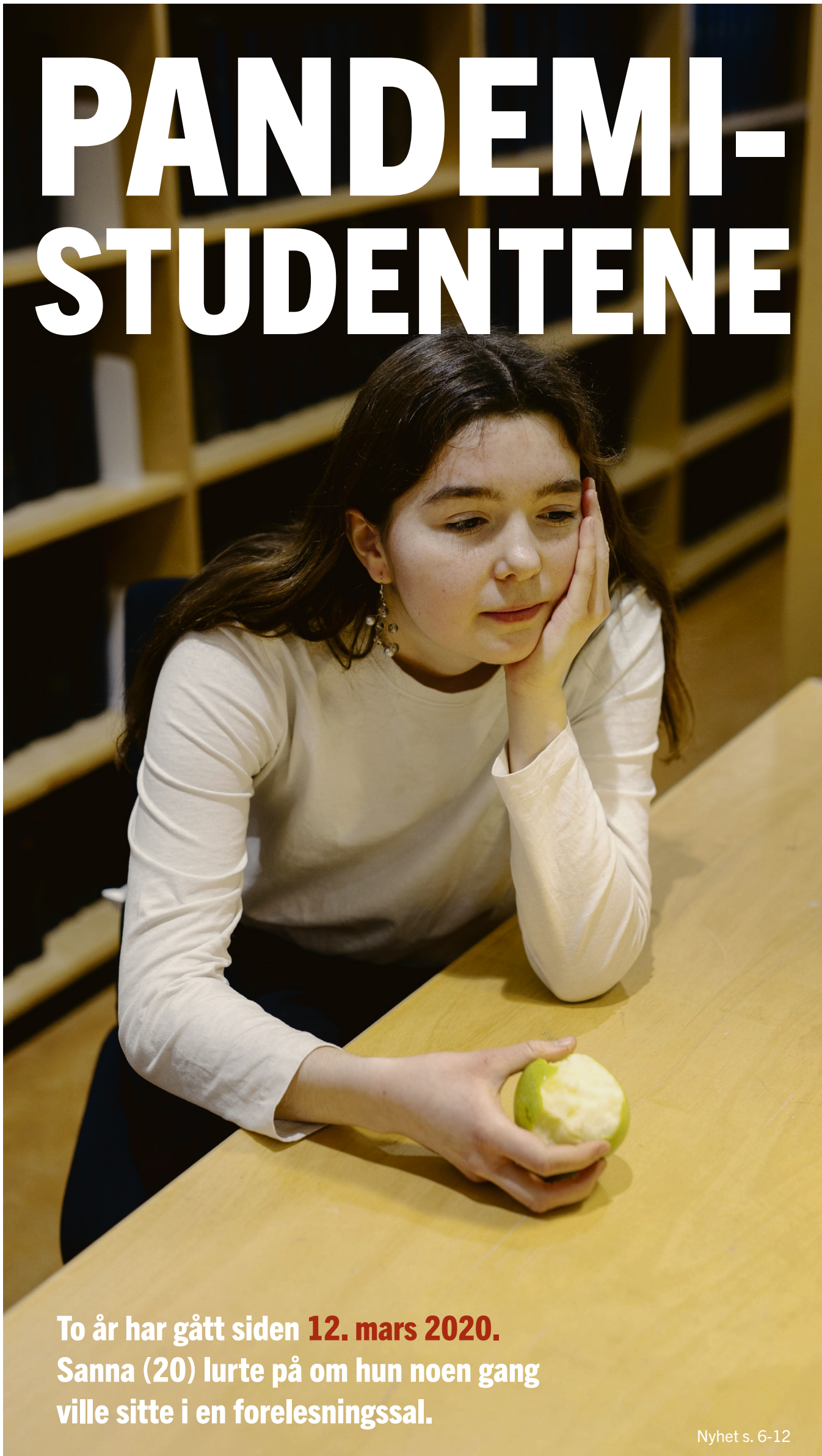

PANDEMI-STUDENTENE

To år har gått siden **12. mars 2020**.
Sanna (20) lurte på om hun noen gang
ville sitte i en forelesningssal.

Nyhet s. 6-12

– Det er
på tide
å endre
BMI-skalaen

Kommentar s. 2-3

Studenter flykter
fra bombeangrep

– Hele landet
mitt blir **brent
ned**

Utenriks s. 16-17

Strykprosenten
på exphil
HALVERT

Nyhet s. 13

Hannah (24)
ventet fire
måneder på
psykologtime
hos SiO

Nyhet s. 4-5

MENINGER

Redaktør: **Endre Ugelstad Aas**
endreuas@gmail.com 901 95 375

Nyhetsleder: **Live Tronstad**
livetronstad@gmail.com 412 81 039

Fotosjef: **Charlotte Førde Skomsøy**

Desksjef: **Emilie Waldal**

Nettredaktør: **Solfrid Skaret**

Følg oss

www.universitas.no

facebook.com/UniversitasOslo

twitter: @universitas_no

instagram: universitas_offisiell

Tips oss

tips@universitas.no

Leder

Ventetiden må ned

I ukens utgave av Universitas kan du lese om Oslomet-student Hannah Nyhus Lorum, som måtte vente fire måneder på å få psykologtime hos SiO-helse. Årsaken ser ut til å være en saksbehandlingsfeil, ifølge Samskipnaden. Det er selvsagt kritikkverdig. Men med nesten 16.000 behandlingstimer å holde styr på for SiO i 2020, er det ikke rart at det kan bli litt kluss. Det voldsomme trykket både på SiOs tilbud allerede da, viser nok en gang hvordan psykisk uhelse har blitt en av de store utfordringene for helsevesenet under pandemien. Tilbudet møter simpelthen ikke etterspørselen. Å oppsøke privat hjelp er for dyrt for den gjengse student. Konsekvensene er lange ventelister og problemer som ofte vokser seg større og større i påvente av profesjonell behandling.

I dag kan studenter vente seg å bli kalt inn til en behovsamtale innen én til to uker. Behandlingen kan starte fire til åtte uker etter det. Legger vi til grunn at selve behandlingen gjerne strekker seg over mange uker når den først har startet, kan det fort gå et helt semester før man har fått ryddet opp i utfordringene man bærer på. Da er faren reell for at enkelte kan falle fra studier og andre forpliktelser før de i det hele tatt har kommet ordentlig i gang med behandlingen. Noe ventetid vil man alltid måtte belage seg på i møte med helsetjenesten. Samtidig er det urovekkende når leder for SiO Psykisk helse Anne Karin Mullally sier til Universitas denne uken at den lange ventetiden blant annet skyldes større etterspørsel og Covid-sykdom blant egne ansatte. Da er det grunn til å stille spørsmål ved om finansieringen av tjenestene rettet mot studenter i utgangspunktet holder mål.

I Hurdalsplattformen sier dagens regjering at de vil styrke det psykiske helsetilbudet for studenter i regi av kommunene og samskipnadene. Da tilleggsnummeret til Statsbudsjettet ble lagt frem i november, foreslo regjeringen en styrking på ytterligere 50 millioner av de 250 som var satt av til arbeidet med barn og unges psykiske helse i 2022. Likevel kunne Under Dusken tidligere i februar melde Mental Helses Studenttelefon, som ble etablert for å hjelpe studenter under pandemien, står i fare for å bli lagt ned. Årsaken var at det ikke ble bevilget nok penger i statsbudsjettet til å videreføre tiltaket. Et slikt tilbud er uunnværlig både for studenter som venter på behandling, men også for dem som bare trenger noen å snakke med.

Etter snart to år med pandemi, er fasiten tydelig. 64 prosent har aldri følt på større grad av ensomhet, viser en fersk internasjonal undersøkelse gjennomført av 17.500 mennesker i alderen 18–35 som Universitas har fått tilgang på denne uken. Den høye graden av utenforskap er en av de største utløsende faktorene til psykiske uhelse blant unge. Det enkleste regjeringen kan gjøre for å bote på problemet, er å øke bevilgningene til tiltak som kan bidra til å korte ned køene for psykologtjenester.

Slutt å måle min BMI

32 prosent av landets studenter er overvektige. Ansatte i helsevesenet måler BMI og peikar på dårlege matvaner samt lite fysisk aktivitet. Kor mykje av skulda har systemet?

Kommentar

Charlotte Førde Skomsøy,
fotosjef i Universitas

Nokre veker tilbake besøkte eg fastlegen då eg otta meg over potensielle matallergi som gjorde det vanskeleg å ete. Eg vifta med henda og peikte på buksa som i løpet av tre veker hadde gått frå å vere altfor liten til nesten for stor. Ein tur på badevekta seinare trykte legen på tastaturet og sa «men du har jo 29 i BMI. Det grensar til ekstrem overvekt».

Og så? Er det slik at det ikkje betyr noko når overvektige personar ufrivillig går ned i vekt grunna endringar i eigen helse? Er retten for ein grundig helse-sjekk reservert dei tynne? Misforstå meg rett, og som eg sa til legen: Eg har ikkje problem med å ta av litt, men når eg etterspør ei undersøking av mine smerter ved matinntak, ventar eg at vi fokuserer på nettopp det. Inviter meg gjerne til ein PT-time seinare!

Eg ønskjer å snakke om korleis vi som samfunn kan løyse ei så kompleks sak som at nesten 7 av 10 vaksne er kategorisert som overvektige, ifølgje Helseundersøkelsen i Nord-Trøndelag frå 2018. Det startar på sett og vis med BMI. Denne formelen vart oppfunnen av akademikaren Adolphe Quetelet, best kjent for sitt sosiologiske arbeid med å måle

eigenskapar som kunne presentere «den gjennomsnittlege mann». Han meinte at det matematiske gjennomsnittet av ein populasjon var idealet, og baserte BMI på måla til franske og skotske menn. Er det slik at ein formel utforma på 1800-talet, laga – av og for– kvite vesteuropearar, skal bestemme kven som er normale eller sunne i dag? Om det matematiske gjennomsnittet av ein populasjon faktisk er idealet og den store majoriteten av den same befolkninga er rekna som «overvektige», er det på tide å endre BMI-skalaen!

Overvektige blir kvar dag møtt med haldningar i samfunnet om å skjerpe seg. Et mindre, tren meir. Sjå ein Tiktok-video om ein påverkar proppfull av

botox som ber deg om å drive sjølvaksept. Dette, og ein låg BMI, verkar til å vere den magiske oppskrifta på det perfekte liv fylt av rikdom og skjønnheit. Eg tykkjer det er svært bekymringsfullt når også helsevesenet trakk inn ei slik rolle. I artikkelen «– Veldig mange stempler tjukke menneske som dumme» frå Tidsskriftet Den Norske Legeforening blir det mellom anna vist til ei doktorgradavhandling som konkluderer at intensivsjukepleiarars fordommar ovanfor overvektige som «late og dårlegare menneske med låg viljestyrke», gjer det vanskeleg å utføre likeverdig behandling. Dette er i tråd med funn andre stader i helsevesenet. I artikkelen fortel også pasienten om møter med legar som meinte

Fedmen er ikkje berre den overvektige sitt problem

senet trakk inn ei slik rolle. I artikkelen «– Veldig mange stempler tjukke menneske som dumme» frå Tidsskriftet Den Norske Legeforening blir det mellom anna vist til ei doktorgradavhandling som konkluderer at intensivsjukepleiarars fordommar ovanfor overvektige som «late og dårlegare menneske med låg viljestyrke», gjer det vanskeleg å utføre likeverdig behandling. Dette er i tråd med funn andre stader i helsevesenet. I artikkelen fortel også pasienten om møter med legar som meinte

Arkivaren

Utopisk revolusjon

Samtidig som Raja avslørte «sine sprell», var det en annen gjeng som heller prøvde å revolusjonere eksamensformen. Fagutvalget ved Sosiologi ville fjerne karakterer, skoleeksamen og pensum. Erstatningen skulle være forsknings-aktuelt oppgavearbeid gjennom semesteret, etterfulgt av en muntlig høring med bestått/ikke bestått som resultat. Instituttets egen komité mente studentenes forslag var utopisk, og svarte heller med flere eksamener.

Universitas 21.02.2001

Juks i feil tid

Strykprosenten for 2021 er markant lavere enn i 2019. Er det grunnet juks, mon tro? Vår tidligere kulturminister Abid Raja kunne i 2001 avsløre i et intervju til Universitas at han på videregående hadde dukket opp på en muntlig eksamen som stedfortreder for en venn. Trikket ble avslørt, politiet ringte, men Raja hadde på eksamenen presentert seg som seg selv – dermed hadde de ingen sak. Den vordende politikeren skulle visst å vente med juksingen til det kom en pandemi bærende med hjemme- og avlyste eksamener.

Universitas magasin 07.02.2001

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Student-samskipnaden SiO. Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Jone Trovåg**
j.v.trovag@universitas.no 91 57 39 67

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadresse: **Moltke Moes vei 33**

Post: **Boks 89 Blindern, 0314 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Nettside: **www.universitas.no**

ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

hennar fedme og andre helsevanskar enkelt kunne fiksast ved matregulering og fysisk aktivitet. Dette er ei ignorant og destruktiv haldning, og viser tydeleg diskriminering av overvektige.

Vi må sjå realiteten i våre haldningar, og om fedme som eit samfunnsproblem. Ifølge Shot-undersøkinga frå 2018 er 32 prosent av landets studentar overvektige. Dei er ikkje overvektige fordi dei er late. Tvert imot! Norske studentar jobbar meir ved sida av studiene enn eksempelvis danskane og svenskane, og Athletica sine treningssenter har jamnt over stigande medlemstal. Kvifor er det så mange i helsevesenet som feilar å sjå overvekt i samanheng

med psykisk helse, økonomisk status, arv og miljø, når forskninga viser så tydelege funn på dette feltet? Eksempelvis rapporterte 45 prosent av landets studentar i 2021 å ha teikn på alvorlege psykiske lidingar i ein studie gjort av FHI. Psykisk helse kan koplaset tett opp mot økonomi. I ein spiral av å ikkje ha råd til matvarene ein treng eller kunne bruke pengar på å vere med i fysiske aktivitetar, ligg ikkje einsemda og psykiske lidingar som eteforstyrningar, angst og depresjon så langt vekk. Dette er sjølv-sagte faktorar i vår bekjempelse av fedme.

Fedmen er ikkje berre den overvektige sitt problem. Det er ein samfunnsproblematikk som gjeld over heile verda og som kostar oss svært mykje. Faktisk 68 milliardar kro-

ner årlig ifølge avisa Dagens Medisin. Frå mitt eige møte på legekantoret gjekk eg med ei kjensle av å ha blitt merka med ein nådelaus merkelapp og ikkje kjente meg igjen i. Buksane mine i storleik L kjentest brått kvelande, og eg undra meg over alle bukseberande i XL, XXL og XXXL som truleg møter fleire fedmefordommar enn eg anar. Eg vil oppfordre helsevesenet til å ta overvekt på alvor. Overfladiske svar på komplekse besvær er ikkje bærekraftig. Spør om bakgrunn, økonomi og mental helse. Tilrettelegg for eit samfunn der vi kan arbeide med overvekt utan sje-nanse, tabu eller fingerpeiking. Det vil bli dyrt, men eit destruktivt system av fordommar og ugunstige løysingar vil over tid koste mykje meir.

debatt@universitas.no

Historiske skråblikk av
Sofie «Falkeblikk» Flydal

Revolusjon på Sosiologi

Fagutvalget ved Sosiologi vil fjerne karakterer, skoleeksamen og pensum.

AV GUNNAR THORENFELDT

Studentene ved sosiologi grunnlag vil erstatte dagens eksamen med en mappesvømming. Mappesvømming innebærer at studentene lager en mappe med oppgaver som blir evaluert både underveis i studiet og på slutten av studiet.

— Jeg tror mappesvømming vil være en konstruktiv forandring når studentene skal sitte i arbeidslivet, sier medlem i Fagutvalget ved Sosiologi og hovedtillitsvalgt Helge Hiram Jensen.

Fagutvalget mener dagens undervisningsopplegg på sosiologi grunnlag er for enkelt og lite knyttet til studiene og studentene får for lite trening i å ta kritisk og uviklet seg faglig, sier Jensen.

Leselister og spørremerker

Leselister for pensum til Fagutvalget ha en bestilte som er for lang til at studentene rekker å lese alle. Slik løper de å kunne ringe studentene til å lese selektivt og stille seg mer kritisk til notis.

— Men dette leverer en løsning er gode, at studentene kan nå sine for å se alle i bøkene og at studentene får veiledning, sier Jensen.

Hvorfor vil dere fjerne eksamen?

I en individuell hjemmeoppgave har studentene større sjans for å prestere høyere frekvens, men det er en ubekjent hvor mye bær har endring til å prøve og rapportere kunnskaper, sier Jensen.

Se meppen din

Studentene skal innholde disse individuelle oppgavene, en gruppeoppgave og ulike evalueringer. Mappene skal med samstemt forsvare med en mappelig eksamen, og studentene bestir eller ikke bestir.

Presenskontrollen fortsetter erstatte med reformforslaget basert på ny forskning og en skolelig spørremerke. Både av vitenskapelig ansatte.

Utopisk

Et reformforslaget kom til som består av ansatte og studenter er også i gang med å evaluere endringene. Fagutvalget og komiteen skal nå diskutere endringene.

Leder for komiteen Gunn Elisabeth Brakland mener flere av forslagene fra Fagutvalget er utopiske. Hun tror ikke studentene er villige til å fag og til mer arbeid i studiet når den eneste karakteren de kan oppnå er bestir eller ikke bestir.

Dårlige erfaringer

— Vi har prøvd et lignende opplegg for å hjelpe studentene til å tilbakke til det gamle karakter-systemet. Det samme grunnlag til dem var at studentene følte at de ville dårligere i skoleeksamen med andre studenter i arbeidsmarkedet, sier Brakland.

Hennes komitee ønsker ikke å erstatte eksamen, men alle studenter for å dele opp faget i mindre moduler.

For dyrt

Instansbetrevere ved Sosiologi og sosialantropologi, Line Kløwne, mener forslaget om å fjerne eksamen og karakterer har liten oppslutning blant de ansatte.

— Jeg synes forslaget fra Fagutvalget er veldig spennende, men jeg tror ikke det er like gjennomførbart. Vi har strenge økonomiske rammer, og vi har derfor begrenset evne til å heve lønningene, sier Kløwne.

Løper av viktighetene skal endringene av grunnlag, i sosiologi studiet.

— Vi vil forsøke for å løse det er mulig, sier høyesteret som vil endringene fra sosio-

REFORMFORSLAG - Grensen for bestir/ikke bestir hadde ligge på laud, sier Fagutvalget Hiram Jensen. For å gjøre studentene mer oppvakt av å lære sosiologi til Fagutvalget (Foto: Mikal)

NEWS

BY TANJA CHRISTENSEN

Student finances

In order to help students manage their finances, payment of the student loan and grants may be divided into quarterly payments, instead of twice a year, said the vice-chancellor, Trond Giske, the Minister of Education, says there is no point in increasing financial support for students if they will

term, by paying out their grants and loans every three months he wants to help students stay in control of their finances. Both Norsk Studentunion (The Norwegian Students' Union) and Studentparlament (The Student Parliament) are willing to discuss the proposition, providing that the same students receive a stipend raised.

Sociological revolution

The students in the Academic

Sociology wish to abolish exams, feed releases and grades. Instead, they suggest that students prepare a folder of essays on various subjects, on the basis of which students will be evaluated. They wish to replace the final syllabus with reading lists that will be designed to be too long, in order to encourage students to take a selective and critical approach to their reading.

Heidi Jensen, a member of the committee, hopes that the direct contact between lecturers and students, and make students engage critically with the subject rather than preparing for exams.

Gunn Elisabeth Brakland, who heads the institution's own committee for evaluating the teaching of sociology, thinks the proposed changes are unrealistic.

Life guards invade showers

Three times a day the lifeguards at Dornus athletics's swimming showers in order to hose the shower area. As all of lifeguards are male, this produced several complaints from Lisa Beith Valheim, the receptionist at the pool.

are only in there for two minutes, the guard Andre explains. Life guard Fred says he always calls out a before entering the show-

Øyeblikket

av Giulia Troisi

Ukraina: March for peace in Rome.

UNIVERSITAS

TIPS OSS:
tips@universitas.no

UTTEGNERE:
Emilie Waldal
Frida Wattne Lindland
Sivert Bjelland Sevstad
Sofie Martesdatter Granberg

DESKJOURNALIST:
Sofie Kristine Flydal

KORREKTURSJEF:
Harald Nordbø

Universitas stettes av Velferdstinget, som står uten redaksjonelt ansvar.

nyhetsredaktør: **Live Tronstad**
livetronstad@gmail.com 412 81 039

NYHET

Vil ha klima på timeplanen

Klimapensum: Denne uken kom nok en dyster klimarapport fra FN. Samtidig har en arbeidsgruppe med studenter fra UiO, UiT, NTNU og UiB levert en rapport med seks tiltak for hvordan klima og bærekraft kan inkluderes i landets helseutdanninger. Arbeidet

har vært ledet av Centre for Sustainable Healthcare Education (SHE), men var studentenes eget initiativ. Blant annet viser rapporten at en styrking av folkehelsen kan ha stor betydning også for den klimavennlige samfunnsutviklingen. *IJRS*

STOR PÅGANG HOS SiO-PSYKOLOGER:

Hannah (23) ventet fire måneder på time

Ventetid: Hannah Nyhus Lørum (23) opplevde en fire måneder lang ventetid fra hun ringte til SiO til hun fikk startet behandling.

Da Hannah Nyhus Lørum (23) ringte SiO Psykisk Helse høsten 2020 gikk det nesten fire måneder før Oslomet-studenten fikk startet behandling med psykolog.

Psykisk helse

tekst Ane Grieg Riisnæs
foto Sara Aarøen Lien og Tuva Skare

Det er en kjensgjerning at unge er blant de som har lidd mest under pandemiens nedstengninger. Det ser man spor av hos studentsamskipnadens SiOs pågang på sine tilbud knyttet til psykisk helse (se graf).

Blant de nesten 16.000 behandlingstimer som SiO Psykisk helse gjennomførte i 2020 er Oslomet-studenten Hannah Nyhus Lørum (23).

I 2020 gjennomførte SiO Psykisk helse nesten 16.000 behandlingstimer. Oslomet-studenten Hannah Nyhus Lørum (23) var blant dem som benyttet seg av tilbudet.

Men å få time hos en av sam-

skipnadens psykologer var ikke gjort på flekken.

– Det tok til sammen nesten fire måneder fra jeg ringte til jeg fikk startet behandling, og fikk den hjelpen jeg trengte. Jeg var heldig som hadde samboer, familie og venner som hjalp meg. Det er ikke alle som har det, sier studenten.

Fire måneder på vent

Nyhus Lørum ønsker ikke å uttale seg inngående om hvilke problemer hun har opplevd med sin psykiske helse, men forteller at hun høsten 2020 ønsket profesjonell hjelp og oppsøkte SiO.

– Jeg ringte og forklarte hva jeg trengte hjelp med, og fikk beskjed

om at jeg skulle få en behovssamtale, sier Nyhus Lørum.

Hun fikk telefonnumre av SiO til andre helsetilbud hun kunne kontakte, mens hun ventet på behovssamtalen. I behovssamtale vurderer fagpersoner hos SiO hvorvidt en student skal få behandlingstilbud hos dem, og eventuelt hva slags type behand-

ling som egner seg best.

Nyhus Lørum, som studerer mote og produksjon, fikk vite at terskelen var lav for å ta kontakt når hun trengte det. Det satte hun pris på.

Hun hadde først vært hos fastlegen jevnlig med de samme problemene som hun til slutt valgte å kontakte SiO for å få behandlet.

Når det tar så lang tid før man får den hjelpen man trenger, kan situasjonen forverres ytterligere

Hannah Nyhus Lørum (23), Oslomet-student

UiO har to studenter i Russland

Utvexlingsstudenter: Universitetet i Oslo opplyser til Universitas at det for øyeblikket er to UiO-studenter i Russland. Begge er i St. Petersburg, og ambassaden er orientert, informerer studiedirektør Hanna Ekeli. – Vi har hatt jevnlig dialog med ambassaden, og alle studentene har hatt direkte kontakt med dem. Oslomet har ingen studenter i Russland.

Ingen av hovedstadens to universiteter har dette semesteret utvekslingsstudenter i Ukraina, men begge huser studenter fra landene som nå er i krig, her i Oslo. Det er for tiden 12 ukrainske studenter ved Oslomet, og 35 ved UiO. På UiO er det 102 russiske studenter, mens det er tre på Oslomet. *LT*

– Jeg opplevde at de i SiO tok meg på alvor, sier studenten.

Hun ventet først tre uker på behovssamtale. Deretter gikk hun tre måneder uten å høre noe.

SiO-kluss

Til slutt bestemte Nyhus Lørum seg for å plukke opp røret for å høre hva som var status.

– Da jeg ringte igjen sa de «Hæ, tre måneder? Her må det ha skjedd en feil».

Det hadde de rett i.

Da Nyhus Lørum fikk startet behandlingen hos SiO, fant de fort ut at informasjonen som var lagret om henne var helt feil.

– Telefonnummer var feil. Adresse var feil. Men navnet og personnummer stemte. Det var sikkert også grunnen til at jeg ikke hadde fått informasjon.

Da psykologtimene endelig kom i gang understreker Nyhus Lørum at hun var fornøyd med behandlingen.

SiO beklager til Hannah

Universitas har gjengitt Nyhus Lørum historien for SiO Psykisk helse.

«Her må vi finne ut hva som har skjedd og sørge for at det ikke skjer igjen. Vi kan ikke annet enn å beklage til Hannah for at dette har skjedd», svarer leder for SiO Psykisk helse Anne Karin Mullally på e-post.

«Ut fra historien Hannah forteller skulle hun fått et tilbud tidli-

gere, men at det har vært registrert noen feil data på henne. Hannah måtte vente for lenge på tilbud og det er veldig beklagelig.»

Ventetid på opptil 8 uker

I et tidligere intervju med Universitas over telefon opplyser Mullally at deres mål er at studenter får en behovssamtale innen én til to uker, og at behandling kan starte opp innen fire til åtte uker etter dette.

– Som regel klarer vi overholde disse målsetningene, men akkurat nå er ventetiden lengre både til behovssamtale og oppstartsbehandling, sier Mullally.

Selv om Nyhus Lørum ventet i nesten det dobbelte, mener hun at også åtte uker er for lenge å vente på oppstartstid.

– Fire uker er ikke så mye, men åtte uker er ganske mye. Åtte uker er for lenge hvis man egentlig trengte hjelp den dagen man ringte inn. Jeg synes det burde vært kortere.

Hun tror en så lang ventetid kan gjøre vondt verre for noen.

– Når man kontakter SiO er man gjerne i en desperat situasjon, og når det tar så lang tid før man får den hjelpen man trenger, kan situasjonen forverres ytterligere. Det gikk fint med meg, men det var mye på grunn av folkene rundt meg. Akkurat da var det veldig viktig for meg å få den hjelpen, og det var vanskelig nok å be om den. Det er en terskel man må over, sier Nyhus Lørum.

Stor korona-pågang

I det første korona-året økte SiO antall behandlingstimer med 28 prosent sammenlignet med 2019. I fjor økte antallet med ytterligere tolv prosent.

– Høsten 2021 økte antall henvendelser og nå som samfunnet er enda mer åpent har pågangen vært veldig stor. Vi har per nå stort trykk inn til tjenestene og lengre ventetid til behandling i psykisk helse, sier Mullally.

Mullally forklarer at dette skyldes både større etterspørsel og sykdom. Blant egne ansatte, og deres barn, har mange vært covid-syke.

– Vi forsøker å finne en god balanse og er særlig opptatt av at studenter får en behovssamtale raskt. På den måten kan vi raskere sikre studenten den hjelpen det er behov for, sier Mullally.

I dag er ventetiden noe lengre og på omtrent tre måneder, opplyser Mullally.

Hun konstaterer at det er urealistisk at det ikke er ventetid hos SiOs psykiske helsetilbud.

– Behandling tar tid, og det er viktig for oss at studenter som får tilbud, gis verktøy de kan bruke i hverdagen slik at de kan takle utfordringene sine bedre videre i livet.

Har utvidet tilbudet

I fjor fikk SiO Psykisk helse 700.000 kroner i midlertidig ekstra tilskudd fra Kunnskapsde-

partementet og Oslo kommune. De midlene har gått direkte til å styrke SiOs psykologtilbud.

– Vi har ansatt tre psykologspesialister med støtte fra Helseledelse i et prøveprosjekt med psykologer på campus. Disse tre har kontor på henholdsvis BL, Oslomet og Høyskolen Kristiania, sier Mullally.

På grunn av økt pågang, vil SiO igjen søke ekstra midler for å redusere ventetiden.

Det er også prioritert å få til tidlig vurderingssamtale slik at de som trenger hjelp aller mest blir fanget opp, opplyser Mullally.

Et annet tiltak SiO har tatt i bruk for å redusere trykket på psykologene, er å henvise studenter til kliniske sosionomer i Rådgivningsseksjonen. Det synes Nyhus Lørum er et godt alternativ fra SiOs side:

– Sosionomer har også veldig relevant erfaring innenfor psykisk helse, så hvis det bidrar til å kutte køen har jeg tillit til det. Selv om man ikke blir utdannet psykolog, er det mange utdannelser som kan gi god hjelp når de ikke har kapasitet i psykologtjenesten.

universitas@universitas.no

Ukraina

Bak forsiden

tekst Endre Ugelstad Aas, ansvarlig redaktør i Universitas

Natt til torsdag 24. februar startet Russland en fullskala invasjon av Ukraina. Angrepet er ikke bare den mest brutale og omfattende demonstrasjonen av militær makt på europeisk jord siden andre verdenskrig, men også et grovt overtramp mot folkeretten. Et angrep på Ukrainas suverenitet som stat. Russlands president Vladimir Putin vil hindre at Ukraina knytter seg nærmere Vesten. Han stiller blant annet krav om at landet ikke skal bli med i NATO, og sier formålet med invasjonen er å «demilitarisere og av-nazifisere» Ukraina. Begrunnelsen er både feig og uholdbar. I kraft av sin suverenitet har Ukraina alene retten til å bestemme over sin egen utenrikspolitikk.

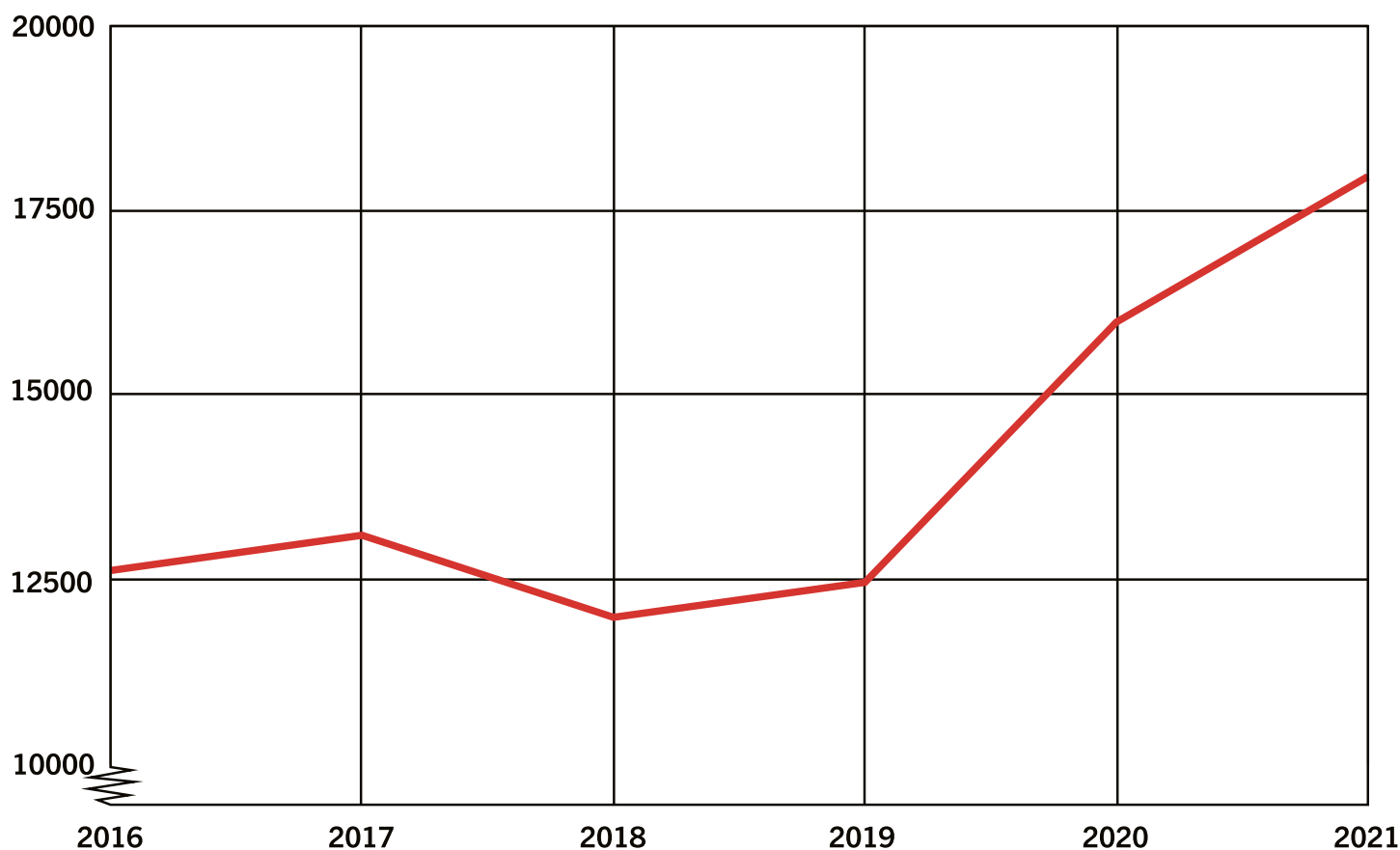
Den harde prisen betaler nå landets 42 millioner innbyggere. I skrivende stund (03.02.) er minst 406 sivile drept eller såret i krigen, ifølge FN. Antallet drepte soldater er vanskelig å dokumentere. På begge sider. Mørketallene er høye. Samtidig har mer enn en million mennesker forlatt hjemmene sine. FN anslår at over 660.000 så langt har flyktet fra landet. Så lenge russerne fortsetter offensiven, blir flukten farligere for hver dag som går.

Angrepet på Ukraina ble onsdag kveld møtt med fordømmelse av FNs Generalforsamling. Norges statsminister Jonas Gahr Støre kaller det «et angrep på det frie og demokratiske Europa». Samholdet, solidariteten og handlekraften vi har sett både i EU, FN og NATO den siste uka, vitner heldigvis om at verdiene Støre viser til fortsatt står sterkt på vårt kontinent. Hundretusenvis av demonstranter har tatt til gatene. Også i Russland tar mange sterkt avstand fra det som skjer i nabolandet. Invasjonen vil prege vår del av verden i mange år fremover.

I denne utgaven av Universitas forteller vi historiene til noen av studentene som rammes av krigen. Fjorårets vinner av Nobels fredspris, russiske Dimitrij Muratov, mener imidlertid vi journalister også har en plikt til å hjelpe menneskene vi møter og skriver om. For oss som jobber med journalistikk oppleves det ofte frustrerende hvor lite vi faktisk kan gjøre for å bistå mennesker i nød. Men ved å vise frem det ukrainske flaggets farger på vår forside denne uken, ønsker vi i det minste å sende et tydelig signal om solidaritet med det ukrainske folk.

universitas@universitas.no

Antall behandlingstimer hos SiO

SNART TO ÅR ER GÅTT SIDEN 12. MARS 2020:

Dette er pandemistud

Pandemistudentene

tekst Saga Eline Jonsson Hoff
foto Charlotte Førde Skomsøy og Thomas Fure

Studietiden er motpolen til avstand og håndsprit. Vi har snakket med fire studenter om hvordan pandemien har formet deres studietid.

Spontaniteten: Å kunne dra på en tilfeldig fest, være i fysisk forelesning og utvide kretsen. Tone Hilmen (22) har gått to år på studiet, og hadde første fysiske forelesning i februar 2022.

Bevissthet og tankekraft

– Jeg skulle sannsynligvis studere IT i Aarhus i Danmark, men da korona kom og jeg fikk bolig i Oslo, tenkte jeg at jeg bare begynner i Oslo. Det kunne vært noe helt annet, hadde det ikke vært for korona.

Tone Hilmen (22) gikk på folkehøgskole i Lofoten da landet brått stengte ned 12. mars 2020. Danmark ble det ikke, og hun begynte å studere informatikk ved Universitetet i Oslo (UiO).

Hun er i sitt andre år av studiene. Den første fysiske forelesningen hun deltok på, var i februar 2022.

Isolert

Avstanden og meteren, håndsprit og færrest mulig nærkontakter ble mantraene den våren. Sommeren 2020 trådte vi likevel varsomt tilbake til en mer normal hverdag. Hilmen var i full gang med fadderuken og studiene, men var ofte stresset fordi hun hadde hatt problemer med lungene tidligere.

– Jeg var usikker på om jeg var i risikogruppen eller ikke, og var veldig bekymret i hverdagen. Det preget meg nok til at jeg isolerte meg mer enn mange. Det var hele året egentlig, nesten fram til jeg fikk første vaksinedose, sier hun.

Hun var bestemt på å benytte seg av de faglige og sosiale tilbudene. Det krevde likevel å *pushe seg*.

– Det var veldig slitsom. Gjennom hele pandemien var det så mange valg å ta rundt ting som vanligvis går på automatikk. Du må være mer bevisst og bruke mye tankekraft på det.

Hilmen ble med i en faddergruppe som raskt løste seg opp. Hun allierte seg med en annen gruppe på eget initiativ, og slang seg på dem.

– Jeg har lett for å ta kontakt med folk, og jeg jobba hardt for å henge med der. Men det er jo mange som ikke får til det, sier hun og legger til:

– Jeg setter pris på den uka, fordi det er de jeg har hengt med og blitt kjent med i etterkant.

Den lille sirkelen av venner hun fikk den høsten, utvidet seg likevel ikke slik hun trodde. Et snaut halvår ut i studiene ble nye, inngripende tiltak innført, med strenge antallsbegrensninger.

– Det var bare skikkelig kjipt, og jeg var jeg så lei. Jeg prøvde å gjøre hyggelige ting, men gledene var ikke så store.

Gjengen fortsatte å møtes. Likevel brakte tiltakene med seg en tanke om hvem man *kunne* være med.

– Det ble en seleksjon i hvem som prioriteres. Jeg synes det er vanskelig, jeg liker ikke å ekskludere og da blir det heller til at jeg bare dropper det.

De siste ukene er første gang jeg har følt meg som en ekte student

Til neste gang

Snart to år ut i studiene har Hilmen funnet sin plass på linjeforeningen og i klassen.

– *Hvordan ser du på det i ettertid, hvordan studenttilværelsen skulle være?*

– De siste ukene er første gang jeg har følt meg som en ekte student. Jeg vet ikke hva det har vært for det. Det jo har vært fag, og det har vært sosialt: jeg har tenkt at jeg har vært student, men bare på litt dårligere premisser.

Hun har savnet spontaniteten, en større venneskisse med venners bekjente som blir dine egne venner.

– Det er kanskje flere grupperinger i klassen på grunn av det. Jeg tror de er blitt så sterke fordi man har blitt så lite synlig for hverandre.

– *Føler du deg bitter?*

– Jeg vil ikke si at jeg er bitter nå, men jeg har vært veldig mye bitter underveis i prosessen. Sint på at jeg som ung og student er blitt trykket så ned.

Om en ny nedstengning skulle komme, håper hun universitetene har en tydelig plan.

– Vi tar det vi får, for alt er bedre enn å sitte hjemme. Om det er å ha en vektor som går rundt og kjeffer på folk, ønsker vi mye heller det enn å sitte hjemme. Hør på studentene.

dentene

– Alt ble satt på pause, men tiden gikk fremdeles

Sanna Lagesen Fenheim (20) beskriver det første året på universitetet litt som en feberdrøm.

– Vi hadde ingen fysiske forelesninger og bare fysisk seminar i ett fag. Alt annet var digitalt. Blindern ble jo stengt, og det var vanskelig å få motivasjon ettersom vi bare hadde zoom.

– Men så visste vi jo ikke om noe annet heller, sier hun.

Fenheim gikk siste året på videregående da den første nedstengingen kom. Russetiden ble kort og avgangsfestene avlyst i hjembyen Trondheim.

– En del av videregående forsvant. Jeg tror jeg kjente på at det er ting jeg ikke får gjort på nytt. Det gikk litt bedre med tanke på å studere, fordi jeg har sett for meg å gjøre det i mange år.

– Samtidig gikk jeg glipp av ting som egentlig skulle ha skjedd. Alt ble satt på pause, men tiden gikk fremdeles.

Et friår med nettundervisning

Fenheim begynte på en bachelor i statsvitenskap ved UiO høsten 2020. Der ble hun ett år, før hun byttet til lektor i religion.

– Første halvår gikk ikke karakterene så bra, men det kan også være fordi vi nettopp hadde startet og alt var så nytt. Det var jo vanskelig å få inn studieteknikken når man ikke kunne møtes på Blindern, sier hun.

Da tenkte jeg: Kommer det noen gang til å skje? At det blir fysisk?

Å droppe ut av statsvitenskap tror hun at hun ville gjort uansett, men peker på at motivasjonen for studiet hadde vært større om hun hadde opplevd miljøet, og ikke vært så mye på Zoom.

Frykten: Hvordan være student i normaltilstand? Sanna Lagesen Fenheim hadde første forelesning for to uker siden. Hun prøver å ikke ta det for gitt, i frykt for en ny lockdown.

– Førsteåret føltes mer ut som et friår hvor jeg studerte på siden ved å se på litt forelesninger på Zoom.

Da den seigeste nedstengningen kom, dro hun hjem til Trondheim.

– Jeg var mye i Trondheim. Det gikk greit der, og det gikk fint siden jeg var med vennene mine. Jeg kan ikke huske så mye av at jeg studerte, selv om jeg så på forelesningene og leverte eksamen og var på Blindern da det var åpent. Det føltes ikke ut som om jeg var student helt ennå.

Alle andre får lov

Høsten 2021 trodde vi det snart var over, men gjenåpningsrusen ble som kjent kortvarig. Rusen hadde i det hele tatt en bakside, da meteren røk, men digital undervisning bestod.

– Det var veldig skuffende egentlig. Mange av vennene mine begynte med fysiske forelesninger, mens vi fremdeles hadde alt digitalt, unntatt to av tre seminarer som var fysiske.

Da lurte hun på om hun egentlig kom til

å sitte i en forelesningssal noen gang.

– Da tenkte jeg: kommer det noen gang til å skje? At det blir fysisk?

Å ikke ta det for gitt

For to uker siden hadde Fenheim sin første forelesning. Faget er ikke det som inspirerer henne mest, men hun mener det veier opp at hun bare kan være til stede. Se fjes og være i folkemengden.

– Det å være der gjorde så stor forskjell. Det ble mye lettere å følge med og mer levende. Jeg følte meg passiv i fjor bak en skjerm, det er mer aktivt nå.

Nå begynner hun å føle på hvordan det egentlig er å være student.

– Jeg kjenner på at mye kunne skjedd det siste ett og et halvt årene.

Fenheim prøver å huske på å ikke ta det for gitt: å dra på forelesninger og seminarer, se et levende universitet fylt av studenter.

– Når det har åpnet har jeg ikke klart å la være å bli med på det sosiale, på grunn av en halvveis frykt for at det skal stenge ned.

Fellesskapets betydning

Statistikk fra Norge

- + 68 prosent av studentene svarte at de hadde god psykisk helse.
- + 18 prosent oppgir å ha en psykisk lidelse.
- + 40 prosent har hatt mye eller svært mye helseplager siste uke.
- + 44 prosent savner ofte eller svært ofte noen å være sammen med.

Kilde: Studentenes Helse og Trivselsundersøkelse (Tilleggsundersøkelse) 2021

– Min søknadsprosess har vært preget av pandemien. Siden jeg er utenlandsstudent, søkte jeg lenge før pandemien. Jeg fikk rett og slett svar 12. mars 2020 på at jeg kom inn på skolen.

Den for mange tunge dagen, ble dermed ikke bare det for Dina Anjara Herilanto Randrianampiantsoa (23).

De faste holdepunktene

Høsten 2020 begynte han på en bachelor i teologi, religion og samfunn ved MF vitenskapelig høyskole.

Randrianampiantsoa er en sosial fyr. Engasjert i studentrådet, i menigheten, i idrett og kor.

– Jeg husker jeg var i en menighet og sang, og følte at dette er siste gang på lenge vi får samles igjen, sier han om tiden i november.

Fragmenter av det sosiale bestod, men ikke de faste holdepunktene han vanligvis har i hverdagen.

– Musikk har en veldig spesiell plass i livet mitt. Å synge i koret og å kunne være i kirka betyr veldig mye. Det var tungt å ikke ha det fellesskapet jeg er avhengig av å ha, og å gå inn i en nedstengning igjen og tenke «hva gjør vi nå?».

Det ble plutselig stille. Lite handlings-

rom, men et stort rom for at å dvele over andre ting.

– Jeg slet med en del personlige ting, for plutselig hadde jeg tid til å tenke. Hele 2020 var jo og en tungt år, fordi jeg opplevde noe kjipt i kjærlighetslivet mitt.

Alt kom tilbake på slutten av 2020.

– Jeg tenkte at hvis jeg ikke tar meg sammen og redder meg ut av dette, blir jeg helt gal.

Jeg slet med en del personlige ting, for plutselig hadde jeg tid til å tenke

Heldigvis hadde han gode venner, selv på én meters avstand. I tillegg oppdaget han gleden ved å stå på langrenn, til tross for at to ski knakk i prosessen.

På toppen av det hele hvilte en annen bekymring: økonomien. Randrianampiantsoa er fra Madagaskar, og har ikke rett på stipend og lån før han eventuelt tar en master.

– Da det stengte ned fikk jeg beskjed om at jeg ble ansatt som tilkallingsvikar i barnehagen. Jeg fant en løsning på den største bekymringen, sier han.

Å begynne å leve igjen

Randrianampiantsoa, som ellers er en aktiv fyr, kom seg gjennom seige nedstengninger med gode venner. Noen falt likevel fra og flyttet hjem.

Campus var stengt, og exphil på zoom var ikke det mest motiverende.

– Noen lærere prøvde å hjelpe, mens andre var helt hjelpeløse. De visste ikke hvordan de skulle ha opplegget, og det har jeg medfølelse for. Det er jo demotiverende å snakke til en svart skjerm, sier han.

– Men så åpnet det i høst...

– Det var fett! Da det ikke lenger var mulig å gå på ski, så ble jeg med på friidrett med OSI, som har et fantastisk fint miljø.

Høsten 2021 ble bedre enn året før. Studentrådet han engasjerer seg i fikk penger til å skape liv på campus, og Randrianampiantsoa følte seg mer etablert i byen.

– Ja, det er kjipt nok at studiehverdagen vår ble preget av pandemien i fjor, men det hjelper jo liksom ikke å sørge. Eller, det er jo lov, men vi må begynne å leve igjen.

Samholdet: Dina Anjara Herilanto Randrianampiantsoa (23) har mange faste holdepunkter i hverdagen som gir samhold og energi. Da nedstengningene kom, ble de erstattet med rom for å tenke.

Familien: Alternativene var å bli i et nedstengt Oslo eller å reise hjem til familien på Voss, sier Ragnhild Gabrielsen (25). Der var det lite smitte og et godt alburom. Slik var det ikke for alle: – Jeg har veldig dyp medfølelse for de som ikke har det.

Generation Covid

- + Kommunikasjonsbyrået Havas har gjennomført den globale undersøkelsen «Generation Covid».
- + 17.000 mennesker mellom 18 og 34 år har respondert.
- + I undersøkelsen kommer det frem:
 - + 64 prosent har følt på større grad av ensomhet.
 - + 82 prosent har ofret mye under pandemien.
 - + 90 prosent mener det verste med COVID er å ikke vite når pandemien slutter.

Kilde: Involve/Havas

Befrielsen å vende hjem

Da nedstengingen kom i november 2020 flyttet Ragnhild Gabrielsen (25) hjem til familien på Voss. Hun sa opp hybelen og fulgte nettundervisningen frem til hun returnerte til Oslo i august 2021.

– Jeg føler det nesten er stygt å si, men jeg har hatt det kjempebra under korona, tross alt. Det har bare vært kjipt å høre hvordan vennene mine har hatt det. De satt jo igjen på studenthybelen og hadde det ikke så bra.

Første nedstengning: en dugnad

Gabrielsen var på tampen av bachelor-skrivningen i statsvitenskap ved NTNU i Trondheim i mars 2020.

– Det var helt greit. Det var bare skummelt å ikke vite hva som skjedde. Og så var det det siste halvåret mitt i Trondheim, som skulle være det beste halvåret, sier hun.

dent, men jeg tror de sitter mye hjemme, reiser mye hjem eller er med gamle venner. Det er veldig kjedelig, sier hun.

– Du må virkelig by på deg selv.

Medfølelsen

Studiet hun går på er lite, og derfor har det et rykte på seg for å skape et tett miljø mellom studentene. I alle fall i normaltilstand. Sånn ble det ikke for alle.

Gabrielsen havnet likevel i en god faddergruppe som holdt kontakt gjennom samtlige nedstengninger.

– Egentlig var det veldig gøy helt frem til november, da det kom en ny lockdown. Det tok en uke før jeg følte meg helt innelåst. Da reiste jeg hjem til Voss.

For noen føltes det som et nederlag å flytte hjem til foreldrene. For Gabrielsen var det likevel befriende.

Det tok en uke før jeg følte meg helt innelåst. Da reiste jeg hjem

Men det ble inne i leiligheten. Uten avgangsfester og kun med vennene i kollektivet.

Likevel har hun vært student i normaltilstander. Erfaringene var gjort, og det var ikke skummelt å flytte til en ny by høsten 2020 for å studere offentlig administrasjon og ledelse ved UiO. Verre tror hun det er for mange andre.

– Jeg har en del venner på dette studiet som er veldig unge, som bare kjenner til hvordan det er å studere under korona.

Studenter som sier til Gabrielsen at de ikke har mange å være med. Som har jobbet alene med pensum i snart to år.

– Det er jo egentlig gøy og mye som skjer. Det er veldig befriende å være stu-

– Jeg har en fantastisk familie som tar vare på meg, som jeg ikke har fått vært med så mye ettersom jeg ikke har bodd hjemme, sier hun.

Hun beskriver alternativet å bli værende i byen som så mye verre.

– Hjemme på Voss var det veldig lite smitte og restriksjoner, så du levde tilnærmet normalt. Det var mye bedre enn å være her, rett og slett.

Samtidig påpeker hun at hun er i en privilegert posisjon, og at det ikke er alle som kan reise hjem til familien og ha det hyggelig.

– Jeg har veldig dyp medfølelse for de som ikke har det.

universitas@universitas.no

PANDEMITIDEN I ET FREMMED LAND:

Omnia har ikke sett familien på to år

Engasjert: Omnia Khalil er president for UiO-avdelingen av International Students' Union.

I pandemiåret 2021 var det 22.540 utenlandske studenter i Norge. Vi har møtt tre av dem.

Internasjonale studenter

tekst Daniel Hesby Hansen og Mali Aalbu
foto Sara Aarøen Lien og Jacob Fylling-Jensen

Omnia Khalil kommer til Norge fra Egypt august 2019, klar for å ta fatt på studentlivet i et nytt land. Men hun rekker ikke studere mange måneder før landet stenger ned.

– Jeg kom hit rett før korona, og har ikke forlatt Norge siden. Jeg har vært her under hele koronatiden, så jeg vet godt hvordan det har vært å være utvekslingsstudent under en pandemi.

Khalil studerer tar en master i International Community Health ved Det medisinske fakultet ved Universitetet i Oslo. Hennes siste fysiske forelesning ble avholdt 12.

mars 2020.

– Alle stedene vi gikk for å lese sammen stengte ned. Vi kunne ikke gå noen steder eller gjøre noen ting. Vi var fanget i hyblene våre.

For henne var det vanskelig å selv være avskåret fra venner og medstudenter, og samtidig se at mange utvekslingsstudenter som hadde fullført studiene sine reiste hjem til familiene sine.

– De fleste utvekslingsstudentene er her i ett semester. Jeg husker godt rett før nedstengning at mange reiste hjem etter høstsemesteret, men det kunne ikke jeg. Det å ikke ha sett familien min på så lenge har vært veldig vanskelig for meg.

ISU trekker frem økonomien

Foruten å være internasjonal student selv, er Khalil også president for UiO-avdelingen av International Students' Union (Se faktaboks). Hun brenner for å bedre situasjonen til internasjonale studenter, som ifølge henne var en sårbar gruppe allerede før viruset inntok landet. Khalil levde selv

på sparepenger under nedstengningen.

– Internasjonale studenter får ikke studiestøtte fra Lånekassen med mindre de har tatt 180 studiepoeng og bodd her i tre år, og når man får støtte fra Lånekassen er det uansett for lite. Selv for nordmenn er det for lite.

Dessuten var internasjonale studenter med jobb – i likhet med mange norske studenter – i en utsatt posisjon da landet stengte ned. Khalil forteller at det har vært krevende å få seg jobb i butikk eller på restaurant under pandemien.

– De har slitt med økonomien.

Campus Kunowice

Luise Maria Kozlowski (28) kom tilbake til Norge for å studere Public International Law ved Det juridiske fakultet ved UiO, etter et vellykket studieopphold i Oslo tidligere. Hun begynte høsten 2020, men kom ikke til Norge før høsten 2021. Det første året fulgte hun undervisningen via Zoom fra hjembyen Kunowice i Polen.

– Jeg studerte fra huset til for-

Man kan jo ikke ha seminarer klokka to på natta

Luise Maria Kozlowski, masterstudent ved UiO

eldrene mine i Polen, så det var vanskelig å bli kjent med folk på samme linje som meg. Det var trist, for jeg hadde ingen å snakke med om faget.

Hun beskriver godhjertede, men utilstrekkelige, forsøk fra fakultetet på å få studiene til å fungere i pandemisituasjonen.

– Emnelederen motiverte oss over Zoom til å starte en WhatsApp-gruppe for at vi skulle være mer som en familie. Det fungerte litt, men ble fort flaut når man ikke kjente hverandre så godt. Det ble mest brukt til faglige spørsmål.

Hun forteller også om en aust-

International Students' Union

+ Forkortes ISU.

+ Er en selvstendig, frivillig og demokratisk organisasjon som er styrt av og for internasjonale studenter.

+ Ble stiftet på 1970-tallet.

+ Har i dag lokale medlemsorganisasjoner på 28 ulike institusjoner ved høyere utdanning i Norge

+ Har hovedkontor i Oslo.

Kilde: Direktorat for høyere utdanning og kompetanse, isu-norway.no

ralsk medstudent som valgte å droppe ut på grunn av pandemien.

– En fra Australia kunne ikke møte opp på seminarerne på grunn av tidsforskjellen, så han sluttet på kurset. Man kan jo ikke ha seminarer klokka to på natta.

Kozlowski forteller at man som internasjonal student er

enda mer avhengig av fungerende organisasjoner enn norske studenter er. Det er viktig å få rett informasjon til rett tid.

– Jeg hadde høye forventninger, for da jeg studerte her i 2016 likte jeg meg veldig godt. Men denne gangen fikk vi lite informasjon fra universitetet. Vi måtte ta ansvar selv for å få informasjon fra veilederen vår, og som regel måtte vi vente lenge på svar. Noen ganger svarte han ikke i det hele tatt.

Karantenekamerater

Ricardo Rivera (27) ankom Norge fra Mexico høsten 2021, da landet var semi-åpent. Han etterlyser, i likhet med Kozlowski, mer info fra universitetet i forbindelse med studiestart.

– Under hele prosessen var det lite kommunikasjon, og når jeg først fikk info handlet det mer om smittevern enn om studiestuasjonen min.

er en frustrasjon over hvordan nordmenn fungerer sosialt. De fleste vennene deres er andre internasjonale studenter; nordmenn er det vanskelig å komme i kontakt med. Rivera har heldigvis hatt noen å støtte seg på fra første stund:

– En av mine beste venner i Norge møtte jeg på karantenehotellet ved ankomst i august. Vi ankom begge fra Mexico samtidig, og bor i den samme SiO-bygningen.

For Omnia Khalil var det krevende å være ny i Norge og bli henvist til hybelen. Fra hjemlandet var hun vant med en kultur som befinner seg langt unna det å sitte alene på en studenthybel.

– Der jeg kommer fra sitter man sjelden for seg selv. Vi lager ikke mikromat og sitter hjemme. Vi går ut og møter folk.

Rivera har gjort seg en og annen erfaring om nordmenn, og

Fjernstudier: Luise Maria Kozlowski gjennomførte mesteparten av studiet sitt fra Polen.

nen blant de største utfordringene for både universitetet som de internasjonale studentene.

«Pandemien førte til et redusert tilbud av studentboliger, og UiO har ikke kunnet garantere alle internasjonale studenter studentbolig. Vi tror at enkelte utvekslingsstudenter som ikke fikk tilbud om bolig gjennom SiO valgte å kansellere sitt utvekslingsopphold til UiO», skriver Ekeli i en e-post.

Det betyr ikke at universitetet ikke forsøkte, opplyser Ekeli. I 2021 inngikk de avtaler med to hotellkjeder for å imøtekomme behovet for boliger til internasjonale studenter. Dessuten dekket de egenandel for karantenehotell.

I likhet med studentene påpeker Ekeli at internasjonale studenter studiegang blir forstyrret av praktiske utfordringer norske studenter ikke trenger å forholde seg til. Som eksempler nevner hun lange ventetider hos politi for å bli registrert som student og få norsk personnummer, samt å åpne bankkonto og få tilgang til helsetjenester. Å få i stand dette for internasjonale studenter ligger utenfor universitetets ansvar.

«Dette er praktiske ting som norske studenter ikke trenger å tenke på, og som tar fokus vekk fra studiene. Vi ser derfor at en del studenter har blitt forsinket i studiene ved UiO.»

Generelt har hun et inntrykk av at internasjonale studenter har vært fornøyde med hjelpen de har fått under pandemien. Selv om ventetiden i perioder kunne bli lengre enn vanlig under pandemien, har det sjeldent tatt mer enn en uke å få svar på henvendelser sendt til universitetet. Hun poengterer imidlertid at responstid kan variere fra fakultet til fakultet.

universitas@universitas.no

Der jeg kommer fra sitter man sjelden for seg selv. Vi lager ikke mikromat og sitter hjemme, vi går ut og møter folk

Omnia Khalil, president for UiO-avdelingen av International Students' Union

Han lar imidlertid tvilen komme universitetet til gode, og legger broparten av skylden for at han fikk en skjev studiestart på pandemien.

– Da jeg ikke kunne ankomme den datoen jeg hadde bestilt flybillett, skyldtes det jo at grensen var stengt. Det var likevel en komplisert prosess.

Det er imidlertid ikke slik at alt studenter foretar seg foregår på campus eller på SiO-eiendommer. Som utvekslingsstudent fra ikke-europeiske land må man bruke mye energi på å få på plass ting norske studenter tar for gitt. Rivera trekker frem Vipps og BankID som eksempler.

– Jeg har ikke Vipps, noe jeg fort skjønte er veldig nyttig her. Det hadde vært deilig å kunne bestilt Foodora hjem, men da trenger jeg Vipps, og for å få det trenger jeg BankID, noe jeg har prøvd å få i seks måneder nå, forteller han oppgitt.

Introverte nordmenn

Noe som går igjen blant de internasjonale pandemistudentene

mener det sitter langt inne for dem å bli kjent med nye mennesker.

– Nordmenn lever ofte i sin egen sosiale boble, og det er vanskelig å komme på innsiden. Det er ikke noe galt med det, men det er annerledes.

Han har imidlertid utviklet en teori om hvordan man kan få nordmenn til å åpne seg:

– Det er stor forskjell på en nordmann når han er edru og når han er full, ler Rivera.

Universitetet tok grep

På spørsmål om hvordan UiO har forholdt seg til internasjonale studenter under pandemien skriver Hanna Ekeli, direktør for studieavdelingen ved UiO, at de har tatt en rekke grep for å holde tritt med stadig skiftende regler og retningslinjer. Blant annet har Knutepunktet avholdt digitale arrangementer i tillegg til vanlige sosiale tilbud, og administrasjonen har hjulpet studenter med å komme i kontakt med politiet og UDI for å avklare studentstatus.

Ifølge Ekeli var boligsituasjo-

Frivillig: Ricardo trives som frivillig på studentkaféen U1.

– Det er stor forskjell på en nordmann når han er edru og når han er full

Ricardo Rivera, masterstudent ved UiO

Tilbudsguiden

AKTIVITETER

Grupperabatt!
Vi har gode tilbud til grupper som hopper utenfor ordinær åpningstid.
Kontakt oss for mer informasjon!

LEGE

Helsehjelp når det passer deg
Digital lege- og psykologtime, hjemmetest for klamydia, klinikker på Bislet Bad, Vikå og Smestad.
Les mer på kry.no **kry**

AVIS

Da Dagsavisen
Grubbegata 6
Oslo
dagsavisen@kundesenter.com
www.dagsavisen.no
Tlf: 22 99 80 50
50 % studentrabatt på Dagsavisen

MORGENBLADET
50 % studentrabatt på Morgenbladet
Bestill her:
www.morgenbladet.no/student
Kontakt oss:
abo@morgenbladet.no
23 36 05 00
www.morgenbladet.no

EVENT.

DJ BOOKING NORGE 123 LYD.NO
DJ Booking Norge AS Sasleveien 28A
0571 Oslo
djb@djb.no
Tlf: 90 53 29 29
DJ og artist: www.djb.no
Lyd og lys: www.123lyd.no
10% studentrabatt på leie av lyd- og lysprodukter fra 123lyd.no
DJ til ditt studentparty/samling fra djb.no
Spesialsydde løsninger som passer ditt budsjett.

HUDPLEIE

nytt hud og fotpleie
Vakker hud til våren!
30% studentrabatt på første hudpleie/fruktsyre mellom 09:00-13:00
Profesjonell terapeut med lang erfaring.
Nytt hud og fotpleie - Frogner
www.nythudpleie.no
Mail: post@nythudpleie.no
Bil ny, fresh og vakker på Nytt hudpleie på Frogner
nythudpleie.no

PSYKOLOG

Vi er her for deg når du trenger det
Samtaleterapeut uten henvisning sentralt i Oslo, hjelpechat, jusschat, lokallag og kostholdsveiledning.
Les mer på www.mhu.no
MENTAL HELSE UNGDOM @mentalhelseungdom

TANNLEGE

TANNLEGENE I BOGSTADVEIEN 51
Kr 450,- Undersøkelse med to røntgenbilder og lett rens.
20% rabatt på fyllingsterapi.
20% rabatt på fjerning av visdomstenner.
20% rabatt på rotfyllinger.
*Studentrabatt gjelder ikke implantater, tanntekniske utgifter, og estetisk behandling
For timebestilling:
www.tb51.no
22 46 42 89
post@tb51.no

TEATER

DET NORSKE TEATRET
Teaterbillett til kinopris?
Melder du deg inn i Yngda får du billetter til 160 kroner og andre spesialtilbud.
PREMIERE 2. APRIL
INTO THE WOODS
DET NORSKE TEATRET NO YNGDA

Det Andre Teatret
Norges første og største improteater kåret til **Oslos beste scene** av Aftenposten i 2022.
Alltid rimelige billetter - og enda rimeligere onsdager & torsdager!
Få GRATIS popcorn om du sier den hemmelige koden «**Dette er et ran**» til en av våre frivillige!
Ta gjerne en titt innom
www.detandreteatret.no
@detandreteatret
fb/detandreteatret

Unge har aldri følt seg mer ensomme

En ny global rapport viser at to av tre unge aldri har følt seg mer ensomme enn under pandemien.

Koronapandemien

tekst Tamina Fritz

I første kvartal av 2021, gjennomførte Havas group en global studie bestående av 17.500 mennesker over 18 år for best mulig å forstå effektene av pandemien og dens relaterte utfordringer på unge mennesker.

Rapporten viser at 90 prosent av unge i målgruppen 18–34 mener at det verste med pandemien er å ikke vite når den kommer til å slutte, og 64 prosent har aldri følt på større grad av ensomhet.

– Utenforskap er en problemstilling mange unge følte på, spesielt under pandemien. Det å ikke ha mulighet til å sosialisere

bidrar til sterke følelser av isolasjon, sier seniorrådgiver i Havas Dennis Fjellseth.

– Dette er en problemstilling de norske myndighetene må ta tak i i fremtiden, for å sørge at generasjonsgapet ikke blir for stort.

Han forklarer at en stor andel responderer nettopp på følelsen av isolasjon, og påpeker at dette er den røde tråden i besvarelsen.

Mentalitetsskifte

Unge har også begynt å tenke annerledes rundt behovet for høyere utdanning.

– De to segmentene der endring har vært størst har vært arbeidslivet og tilrettelegging av akademia, sier Fjellseth.

Rapporten viser at 72 prosent

av unge mellom 18 og 34 har begynt å tenke mer og mer at en kan ha et vellykket liv uten å motta en universitetsgrad eller vitnemål.

Tall fra rapporten tilsier at unge tenker nytt rundt arbeids-

arbeidshverdag. De unge er også pådrivende når det gjelder innovasjon og det å ta i bruk ny teknologi i arbeidet. Dette mener jeg bidrar til en sunn og positiv utvikling i arbeidslivet og samfunnet forøvrig, sier Fjellseth.

Det å ikke ha mulighet til å sosialisere bidrar til sterke følelser av isolasjon

Dennis Klausen Fjellseth, kommunikasjonsrådgiver i Involve/Havas

livet. To tredjedeler av unge har oppgitt at de heller vil ta en jobb med lav lønn som gir dem mer fleksibilitet enn ha en godt betalt, men tidkrevende stilling.

– Mange studenter forventer en større grad av fleksibilitet og muligheten til å forme sin egen

Han fortsetter med å si at de globale utviklingstrekkene kan overføres til den norske konteksten.

– Vi ligger ofte litt foran, og tar i bruk teknologien litt tidligere.

Tror verden vil endre seg

Hele 72 prosent av unge hevder at verden kommer til å endre seg drastisk etter pandemien.

– Endring er på tide, den globale pandemien, og generasjonen den har påvirket så mye, kan godt vise seg å være akseleratoren, lyder rapporten.

Videre sier Fjellseth at han håper at rapporten kommer til å gi et større faktagrunnlag å basere næringsliv og akademia på, samt bidra til å forsterke vårt bilde av samfunnstendenser.

universitas@universitas.no

Ekspertveldet

Vol. 1

Krig med Russland Hva nå?

Av:

Andreas Liebe Delsett

Innledning:

Iver B. Neumann

Panel:

Jette Christensen

Mimir Kristjánsson

kl. 19:00

15. mars 2022

CHATEAU NEUF
DET NORSKE STUDENTERSAMFUND

Strykprosenten på exphil er halvert

Koronaviruset setter spor på eksamensresultater på UiO. Mens flere består tidligere skrekkfag, holder farmasi-fagene seg stabilt høyt.

Stryk

tekst Sarvani Mahalingam
foto Tuva Skare

Ferske tall fra Database for statistikk om høyere utdanning (DBH) viser at den gjennomsnittlige strykprosenten for 2021 er 4,1 prosent ved Norges nest største universitet UiO. Det er en nedgang med 1,13 prosentpoeng siden 2019.

Til tross for en minimal endring er tallene utslagsgivende innad studiene. Viserektor for utdanning på UiO Bjørn Stensaker skriver i en e-post at én av forklaringene kan være den gode arbeidsinnsatsen fra studentene.

«Nedgangen har nok flere årsaker. Studiepoengproduksjon viser en økning under pandemien, noe som kan indikere at studentene har klart å jobbe mer målrettet med studiene», skriver han.

Selv om det er en risiko for fusk ved hjemmeeksamen, tror han lærere har blitt bedre til å formulere eksamensoppgaver, slik at de tester både bredde- og dybdekunnskapen.

Studentene har klart å jobbe mer målrettet med studiene

Bjørn Stensaker, viserektor ved UiO

Markant fall for exphil

Den største nedgangen ser man for det tidligere strykejernet exphil. I 2019 hadde faget en strykprosent på 33 prosent og i 2021 var den på 16 prosent – en halvering. Fagkoordinator for exphil Kari Sletnes mener funnene er interessante:

– Vi er interessert i hva disse tallene betyr, særlig når de skiller seg ut ganske radikalt i forhold til andre emner og fag ved universitetet. Men jeg tror det er en vesentlig forskjell mellom selvstudium og seminarvarianten.

Det er nemlig to varianter av exphil som UiO-studentene kan velge mellom: Seminarvarianten hvor studentene må møte opp i en rekke seminarer samt skrive både semesteroppgave hjemmeeksamen, og selvstudium-varianten hvor det ikke er obligatorisk oppmøte og karakteren hviler på en skoleeksamen i normalår.

Sletnes presiserer at i selvstudium har man gått fra digital skoleeksamen til digital hjemme-

eksamen, og at det er lavere strykprosent i seminarvarianten enn selvstudium:

– Seminarvarianten har en lavere strykprosent enn selvstudien. Vi gjorde noen grep med seminarvariantene, slik at det ble mer oppfølging og god undervisning under pandemien. Det er engasjerte lærekrefter, som har brukt mye ressurser og tid på å følge opp studentene digitalt, forteller Sletnes.

Men hun avviser ikke at egeninnsatsen til studentene også er en viktig faktor:

– Den aller viktigste årsaken kommer muligens fra studentene selv. De har kanskje vært mer motivert til å ta exphil når de har sittet hjemme og lest bedre, og generelt hatt mer fokus på exphil, sier hun.

Sletnes legger til at det er viktigere å vektlegge de akademiske ferdighetene hos studentene enn å fokusere på strykprosenten.

Ikke en «strykekonkurranse»

Undervisningslederen for Institutt for filosofi, ide- og kulturhistorie (IFIKK) Erik Welo deler også de samme synspunktene:

– Det er ikke et mål i seg selv å ha en strykprosent på et bestemt nivå. Det handler om å finne ut hva studentene har tilegnet seg. Tilegner de seg mer kunnskap og strykprosenten går ned av den grunn, er det positivt. Er det blindsoner der studenten kommer seg lettere gjennom uten å ha lært så mye, er dette negativt, sier han.

Deres kollega, førstelektor i filosofi og underviser i exphil Maria Seim, skriver derimot i en e-post at nytt pensum også kan spille en rolle.

«Det nye pensumet har flere moderne tekster, og det er stor mulighet for at studentene synes dette er mer engasjerende og lettere kan relatere stoffet til aktuelle tema som opptar dem», skriver Seim.

Holder seg stabil

Til tross for at pandemien har sendt strykprosenten ved UiO nedover for flere faggrupper, har strykprosenten for noen faggrup-

Når læringsutbyttet er dårligere og forventet nivå er som før, vil det være utslagsgivende på strykprosenten

Strykprosent: Undervisningsleder for IFIKK, Erik Welo og fagkoordinator for exphil, Kari Sletnes er mer interessert i det som ligger bak tallene.

per holdt seg stabil.

Stryk-verstingen farmasi holder seg stabilt rundt 10-tallet på strykprosent.

Andreas Vik (22), som er farmasistudent og leder for studentforeningen Farmasøytter uten grenser mener dette skyldes lavt

læringsutbytte av digitale forelesninger.

– Nivået på eksamensoppgavene er som før. Når læringsutbyttet er dårligere og forventet nivå er som før, vil det være utslagsgivende på strykprosenten, sier Vik.

Han mener at hjemmeeksamen ikke gjorde det enklere enn den opprinnelige eksamensformen:

– Vi hadde hjemmeeksamen i blant annet legemiddelkjemi. Tidspresset på fire timer gjorde det umulig å lese i pensum, dersom en skulle svare på alle oppgavene, forteller Vik.

– Studentene skal lykkes

Det er delte meninger blant studenter og ansatte når det kommer til årsaken til tallene. Uavhengig av de to ytterpunktene ønsker viserektoren Stensaker at studentene skal lykkes, selv om man samtidig et ansvar for kvalitetsstandardene innen fagene.

«Vi jobber jo alltid med å bli bedre, og jeg tror vi i alle fall ser valgmuligheter våre bedre enn før. Det er mitt håp at vi skal bli enda bedre på å kople faglige ambisjoner og pedagogisk design i tiden som kommer», skriver Stensaker.

Embla (25) frykter hun vil falle fra

Reagerer: Masterstudent i biovitenskap ved Universitetet i Oslo, Embla Imset er uenig med universitetets standpunkt.

UiO lar hvert enkelt institutt bestemme om det digitale tilbudet skal vedvare etter gjenåpning. Det kan ramme studentene som trenger det aller mest.

Digital undervisning

tekst Håvard Widerøe
foto Jacob Fylling-Jensen og Tuva Skare

Studentene har for fullt inntatt forelesningssalene. Den digitale undervisningen rulles tilbake tilbake, til stor glede for mange, men til skuffelse for noen.

Maren Hagen Fuglesang, rådgiver i foreningen Unge Funksjonshemmede, er kritisk til at digitale undervisningstilbud nå står i fare for å forsvinne helt. Personer med kroniske sykdommer eller andre funksjonsnedsettelse har dratt stor nytte av den digitale tilretteleggingene siste to årene.

– Hvis man er syk eller ikke har muligheten eller energien til å komme på universitetet den ene dagen er det veldig fint å ha en fleksibel ordning som gjør det lettere å fullføre fag og studier.

Nødvendig med tilrettelegging

Omlag 25 prosent av studentene i Norge har en funksjonsnedsettelse, viser tall fra SSB. Hver femte student med funksjonsnedsettelse

opplever den som en begrensning i studiene.

Blant dem er masterstudent i biovitenskap ved UiO Embla Imset. Hun er redd hun ikke vil bli ferdig med studieløpet uten støtte fra digital undervisning.

Hun er kritisk til at UiO ikke velger å gjøre det til et generelt prinsipp at undervisningsopplegget skal være tilgjengelig digitalt, men heller lar ansvaret ligge hos den enkelte utdanningsleder lokalt.

– Det er nyttig for alle, nødvendig for noen, sier hun.

– Hvis man lar det være opp til hver foreleser setter man foreleserens komfort fremfor veldig mange studenters mulighet til å ta utdanning.

Fuglesang påpeker også at funksjonshemmede har lavere utdanningsnivå enn befolkningen for øvrig. Tall fra 2019 viser at 100.000 funksjonshemmede ønsket å arbeide, men sto utenfor arbeidslivet.

– Dette henger blant annet sammen med manglende tilrettelegging gjennom utdanningsløpet. Samtidig vet vi at utdanning er et av de viktigste tiltakene for å få flere funksjonshemmede og kronisk syke ut i jobb.

Mange ulike behov

Viserektor for utdanning ved UiO Bjørn Stensaker vektlegger at UiO har et lovpålagt ansvar for at studenter med funksjonsnedsettelse

skal ivaretas så langt det er mulig.

– Og det gjør vi virkelig også, forteller han.

– Hva er grunnen til at UiO ikke velger å gjøre det til et universelt prinsipp at forelesninger skal være tilgjengelig digitalt?

– Vi vet at digitalisering er vel-egnet virkemiddel for repetisjon og for å få oversikt over kunnskapsfelt. Vi vet også at digitalisering fungerer dårligere når det gjelder interaksjon. Da er digitaliseringen et mindre egnet virkemiddel, sier Stensaker men understreker:

– Vi har ikke noe prinsipielt ståsted om at vi ikke skal gjøre opptak. Vi sier at digitalisering handler om å hjelpe studentene i best mulig grad for å styrke deres læring, så overlater vi det til utdanningsledere for å finne de beste måtene å løse dette på.

Ikke bare kan funksjonsnedsettelse og studenters ulike type behov variere i stor grad. Ifølge Stensaker kan også undervisningsformen være av det mangfoldige slag.

– Vi vet at en forelesning i dag kan være så mangt. Veldig mange velger å avbryte forelesningene sine, de stykker opp disse ulike interaktive seksjoner for å engasjere salen. Det er veldig vanskelig å lage generelle regler.

Foreslår heldigitale grupper

Videre forteller Stensaker studentenes krav om personvern også er en side som må belyses.

– Vi har også fått tilbakemeldinger om at studenter syntes at opptak av den type aktiviteter hvor de uttaler seg om faget eller kommer med synspunkter ikke er noe de er komfortable med.

Imset foreslår egne digitale grupper som et alternativ. På spørsmål om ikke dette kan føre til et delt universitet mellom de som deltar digitalt og de som er tilstede fysisk tenker derimot hun

at det skulle være en uansett, og det derimot bare kan hjelpe med digitale grupper.

– Hvis man kunne få til et digitalt tilbud kan det være at man som syk student sparer nok energi og får den fleksibiliteten en trenger slik at man kan møte opp på noe fysisk og at det slik ikke blir et delt universitet.

Mer enn lytting

Professor ved Institutt for pedagogikk Mary Sutphen mener også det kan være vanskelig å innføre en generell regel om å gjøre all undervisning tilgjengelig digitalt. Likevel er hun tydelig på at universitetet bør gjøre alt de kan for å imøtekomme studenter som skulle ha helsevansker som hindrer de i å fra studere.

Videre forteller hun om fallgruvene som kan oppstå ved fravær av fjes-til-fjes-dynamikken en van-

ligvis har i fysiske sammenhenger og forklarer at undervisning handler om mer enn å bare lytte.

– Hvordan vet studentene at de lærer det de er ment å lære i forelesning, og hvordan vet foreleseren at studentene får med seg hva hen forsøker å formidle? Slike misforståelser kan bli oppklart gjennom aktiviteter hvor studenter og foreleser er sammen.

Sutphen er klar på at det finnes mulige løsninger som kan tas i bruk ved digital eller hybrid undervisning. Hun trekker frem chattefunksjonen og egne spørsmålsekvenser i forelesningen for å tette samspillet som kan forsvinne, hvor man samtidig ivaretar personvern og læringsutbytte.

universitas@universitas.no

Fleksibilitet: Maren Hagen Fuglesang ved Unge Funksjonshemmede ønsker en fleksibel undervisningsløsning.

– Hvis man lar det være opp til hver foreleser setter man foreleserens komfort fremfor veldig mange studenters mulighet til å ta utdanning

I arkivene: Inger Nordal er en av forfatterne bak biografien *Kristine Bonnevie: Et forskerliv*.

Den første kvinnelige professoren

Da de eldre, mannlige professorene skjønnte at Kristine Bonnevie ville rette snuten mot Bergen, fikk de Stortinget til å lage en egen lov for henne.

Kvinner i akademisk

tekst Hedda Stang Lund
foto Jacob Fylling-Jensen

Bak universitetsbiblioteket på UiO ligger det eneste av realfagsbyggene som er oppkalt etter en kvinne, Kristine Bonnevis Hus. Kanskje har du gått forbi bygningen uten en eneste gang å tenke: Hvem var Kristine Bonnevie?

En ting som i hvert fall er sikkert, er at kvinner i norsk akademisk har mye å takke den standhaftige Bonnevie for.

– I Norge var hun første kvinnelige professor, første kvinnelige opponent til doktorgrad og første kvinnelige medlem av vitenskapsakademiet.

Inger Nordal er en av forfatterne bak biografien *Kristine Bonnevie: Et forskerliv*. Hun nevner i fleng «Norges første kvinne»-meritter som Bonnevie oppnådde i sin karriere.

Ifølge Nordal er det påfallende at faget hun briljerte i på begynnelsen av 1900-tallet var et realfag, et fagområde som opp til dags dato er dominert av menn. Likevel er det her kvinner først klarte å klatre til topps.

Nordal, som selv er professor i botanikk ved UiO, reflekterer over at realfagenes klare kriterier kan ha medført et smutthull for ambisiøse kvinner i den tidlige forskningen. Det er vanskeligere å neglijsere resultater med to streker under, enn resultater som drypper av ideologi.

– Innenfor humaniora er det flere skoler og tendenser enn i realfagene. Innen for eksempel biologi og kjemi, kunne det ikke bestrides at Kristine Bonnevie innen biologi og Ellen Gleditsch innen kjemi (Norges andre kvinnelige professor) var særdeles kompetente.

«Kvindelighetens klenodie»

Det hele startet i Trondheim i 1872, da Bonnevie ble født inn i embetsstanden. En stabil, borgerlig familiebakgrunn var en forutsetning for å kunne gjøre karriere innenfor akademisk. Spesielt for kvinner.

Likevel var Bonnevis suksess en kamp mot minimale odds. Faren Jacob Aall Bonnevie var stortingsmann og sterkt engasjert i undervisningspolitikk. Men selv for rike piker med skolefedre, var virkeligheten grim for et nysgjerrig sinn. Pappa Bonnevie mente at høyere utdanning definitivt ikke var noe å strebe etter for en kvinne, da dette ville undergrave «den sande kvindeligheds klenodie».

– Kristine brøytet seg vei og fullførte artium, embetseksamen og doktorgrad. Hun var drevet av en trang til å vite og forstå. Men på denne tiden var embetsstillinger, deriblant professorater ved universitetet, forbeholdt menn.

«Lex Bonnevie»

I 1911 bar Bonnevis harde arbeid frukter, og disse ville endre

norsk akademisk for godt. Hun forteller selv i sine erindringer at hun i praksis hadde tatt over en professors fulle arbeid og ansvar, selv om stillingstittel og lønn fremdeles sto til en konservator ved universitetets zoologiske laboratorium. Hennes talent og arbeidskapasitet førte til en innstilling til et professorat ved Bergens Museum. Da ble det slått alarm ved universitetet i hovedstaden:

VISSTE DU AT...

Bonnevie var den første som påviste at fingertrykk er genetisk betinget?

– Kristine hadde tatt på seg mye av jobben til sine to overordnede professorer, Georg Ossian Sars og Robert Collett. De to eldre herrene var livredde for å miste henne. Med all den innflytelse de hadde, gikk de til Stortinget for å få omordnet loven slik at en kvinne kunne bli utnevnt til professor ved Universitetet i Kristiania.

I 1912 ble Bonnevie Norges første kvinnelige professor, året før kvinner fikk stemmerett.

Ikke feminist, ikke rasist

Men Bonnevie selv var ingen uttalt feminist.

– Mye av datidens kvinnekamp overlot hun til sin svigerinne Margarete Bonnevie. Hun

støttet selvfølgelig stemmerettsbevegelsen, men som aktivist var hun mest involvert med kvinner i akademisk. Hun grunnla blant annet Kvinnelige akademikers landsforbund, forteller Nordal.

I stedet for å demonstrere eller skrive politiske innlegg, jobbet Bonnevie med beherskelse og nøkternhet for å nå sine mål i en mannsverden.

Det samme gjaldt hennes stilling til den pågående diskusjonen om rasehygiene i biologifaget. Tross beskyldninger om Bonnevis involvering innen dette betente feltet, mener Nordal at professoren holdt sin sti ren.

I et intervju i 1926 uttalte hun seg om umuligheten av rene raser i kultursamfunnet, og at rasyrkingen av raser ville være et alvorlig skritt mot naturen. Hun la vekt på at genetisk variasjon var positivt for utvikling. I tillegg var hun en klar anitnazist.

Professor i biologi Nils Christian Stenseth har lest det meste som finnes av Bonnevis tekster.

– Frem til cirka 1930 ble Darwins teori om det naturlige utvalg og Mendels arvelighetslære sett på som konkurrerende teorier. I mange av hennes populærvitenskapelige tekster diskuterer hun denne motsetningen, samt deres syn på rase og raserenhet.

Bonnevie fikk en rekke forespørsler om å sitte i styret til foreningen International Federation of Eugenics, ledet av Leonard Darwin (Charles Darwins sønn), en forkjemper for raserenhet. Hun forholdt seg avvisende, men behersket i møte med sine rasistiske kolleger.

Arven

Hundre år etter «Lex Bonnevie», som loven av 1912 kan kalles, er alle embetsstillinger tilgjengelige for kvinner. Det som anses som en selvfølge i det moderne Norge, begynte med Kristine Bonnevie. Beinhardt arbeid gjorde henne totalt uunnværlig for sine mannlige kolleger. Slik kjempet hun en nitidig kvinnekamp i forelesningssalen og på laboratoriet, som endte med lovendring på Stortinget. I dag har 24 av UiOs bygninger navn etter banebrytende forskere. Fire av disse er kvinnenavn. Fremdeles er to av tre professorer menn. Tallene taler for seg selv.

universitas@universitas.no

Kristine Bonnevie

- + Ble født i 1872 og døde i 1948.
- + Arbeidet med marinbiologi, cellebiologi og arvelighet, og genetikk.
- + Ble Norges første kvinnelige professor i 1912, ett år før hun fikk stemmerett.
- + Grunnla Studentehuset i Schultz' gate og Hjem for kvinnelig studenter i Geitmyrsveien.

Kilde: Store norske leksikon

Studentene i bomberegnet

1. mars 2022: En mann går forbi restene av russiske militærkjøretøy i Bucha utenfor hovedstaden Kyiv tirsdag denne uken.

FOTO: SERHII NUZHENKO / AP

Russlands invasjon av Ukraina har satt dype spor i befolkningen. Unge ukrainere forteller hvordan hverdagen har blitt endret.

Ukraina-invasjonen

tekst Roya Shahibzadeh

Morgenen 24. februar våknet mange ukrainere til lyden av flyalarm og raketter. Russland hadde startet en fullskala invasjon av nabolandet.

– Jeg våkna klokken fire for å skrive en melding. Så så jeg et YouTube-varsel om at Putin hadde en pressekonferanse. Jeg så den og hørte om «operasjonen» hans, sier Valeriia (21) til Universitas fra Kyiv i Ukraina.

– Rundt klokka fem så jeg det som så ut som et stjerneskudd som var veldig stort og lyst etterfulgt av en høy lyd.

Valeriia har en bachelorgrad i journalistikk og sosial kommunikasjon.

– Planen var å ta en master i år, men fordi jeg ville til utlandet kunne jeg ikke gjøre det på grunn av pandemien.

Nå har hun et friår og jobber som frilansjournalist, mens master-drømmene er satt på vent.

Amerikansk etterretning hadde allerede varslet om angrep onsdag 16. februar. Da dagen gikk uten en invasjon, var det mange som pustet lettet ut.

Uken etter, tirsdag 22. mars, anerkjente den russiske presidenten Vladimir Putin de to utbryterrepublikkene Luhansk og Donetsk som begge grenser til Russland. Områdene med et høyt antall russisktalende ukrainere, har blitt styrt av prorussiske opprørere siden 2014.

Selve invasjonen kom to dager senere. Bakkestyrker rykket inn i Ukraina fra tre kanter, og flere byer ble rammet av raketangrep. Blant dem hovedstaden Kyiv og nevnte Donetsk.

I kryssilden

– Det er veldig vanskelig å beskrive det jeg har opplevd de siste dagene, sier Dasha (22) til Universitas.

Dasha kommer fra hovedstaden, hvor hun tar en master i offentlig kommunikasjon ved Kyiv-Mohliya-akademiet.

Etter invasjonen flyktet hun fra Kyiv med foreldrene og kattene sine.

– Hele landet mitt blir brent ned. Alle byene jeg har drømt om å besøke, mitt elskede Kharkiv, landsbyen mitt to og et halvt år gamle søskenbarn bor i. Alle ste-

dene jeg har minner fra.

– Jeg er ikke engang sikker på om minnene er ekte på dette tidspunktet. Jeg kommer aldri til å kunne leve dem igjen.

Flyalarmene, flukten og invasjonen som helhet har rullet å sette dype spor i Dasha.

– Nå har jeg lært å differensiere militære kjøretøyer ved å ha hørt og sett ulike militære angrep i nærheten, sier Dasha.

– Jeg har måttet søke tilflukt, men jeg kan ikke fortelle deg hvor mange ganger jeg har gjort det til nå.

Hele landet mitt blir brent ned. Alle byene jeg har drømt om å besøke, mitt elskede Kharkiv, landsbyen mitt to og et halvt år gamle søskenbarn bor i

Dasha (22), masterstudent i Kyiv.

Dasha forteller at hun av en eller annen grunn teller fra en til åtte hver gang hun hører sirenene.

– Det føles nesten animalsk, men det ga meg en liten form for

beroligelse og følelse av fysisk sikkerhet.

Valeriia pleide å bo i utkanten av Kyiv, i byen Brovari, og tok bachelorgraden sin ved Taras Schevchenko-universitet i Kyiv.

Nå bor hun med foreldrene sine i fylket Tsjerkasy, sentralt i Ukraina.

– Jeg var heldig som kunne flykte raskt. Brovari var en av byene som ble angrepet først.

Valeriia ringte foreldrene sine så fort hun kunne og de fikk evakuert Valeriia, kjæresten og kattene.

– Jeg er veldig heldig fordi byen jeg befinner meg i nå er veldig trygg, den har ikke noen militære sentre.

– Jeg håper den forblir trygg.

Mange på flukt

Foreløpig er flere hundre tusen ukrainere på flukt. FN anslår at det totale antallet ukrainske flyktninger kan komme opp til fem millioner. Det betyr at flertallet av Ukrainas omtrent 44,5 millioner innbyggere kommer til å bli værende.

Allerede før krigen var det 1,5 millioner internt fordrevne mennesker i Ukraina. Det tallet har økt den siste uken. Dasha og Valeriia er to av mange.

– Jeg blir i Ukraina enn så lenge. Jeg føler meg i ustand til å

Krigen i Ukraina

+ Russland invaderte Ukraina natt til torsdag 24. februar.

+ Rett før invasjonen holdt den russiske presidenten Vladimir Putin en tale hvor han sa at hensikten med invasjonen er å «demilitarisere» og «avnazifisere» Ukraina.

+ En rekke vestlige land har innført omfattende sanksjoner mot Russland som reaksjon på krigen. Det omfatter alt fra sentralbanken, bedrifter, sport og kultur.

løpe, tanken er nummende.

– Jeg er ikke sikker på hva som skal til for at jeg skal forlate landet, men jeg antar jeg kommer til å føle det.

Ukraina har i tillegg et høyt antall internasjonale studenter. En indisk student er allerede drept, ifølge det indiske utenriksdepartementet.

Mange av disse studentene er med i flyktningstrømmen som kommer ut av Ukraina, og flere av dem har slitt med å komme seg ut. Det er spesielt inn til Polen at det rapporteres om diskriminering av folk med mørk hud som kommer inn fra Ukraina.

FOTO: PRIVAT

Skjul: Dasha (22) og katten gjemmer seg fra eksplosjonene mens de hører på den ukrainske presidentens tale.

Hverdagen endret

– Jeg både forventet invasjonen og gjorde det ikke, sier Dasha.

– Jeg ville ikke tro at jeg noen sinne i mitt liv kom til å oppleve en full invasjon av landet mitt, men med alt som kom fra nyhetene de siste fire månedene var jeg fysisk og mentalt forberedt. Det er noe jeg innser først nå.

Valeriia forteller at hun rett før intervjuet hadde hørt nyhetene om Kharkiv, den nest største byen i Ukraina, som hadde blitt kraftig

bombadert.

– Dette var et vendepunkt for meg. Jeg tror at i starten så kunne jeg rasjonalisere det logisk sett. De gikk etter militære mål og andre bygninger som er strategisk viktig for dem. Nå er det bare kaos, forteller Valeriia.

– Fram til nå har vi snakket om hva vi ser fram til å gjøre når krigen tar slutt. Som å dra og spise på McDonalds, men nå er jeg emosjonelt knust, sier hun.

– Jeg hadde store forventnin-

ger til 2022, planen var å tilbringe mye tid med kattene mine og kjæresten min. Men ting eskalerte kjapt.

Både Valeriia og Dasha forteller at hverdagen har blitt endret.

– Jeg jobber hjemmefra, så min daglige rutine er den samme. Men jeg føler meg mer isolert, sier Valeriia.

– Man klarer ikke å ikke følge med på det som skjer minutt for minutt. Du går ikke glipp av den minste informasjon.

Valeriia forteller at humoren fortsatt lever godt i Ukraina på tross av krigen.

– Det er ikke sånn at vi driver og gråter hvert våkne minutt. Vi er veldig tilhengere av å le av problemene våre, forteller hun.

Usikkert når det vil ta slutt

Ødeleggelsene av krigen har vært store, bygninger ligger i ruiner i Kyiv.

– Dette er noe som blir vanskelig å komme seg fra igjen. Men vi kommer til å gjøre det, sier Dasha.

– Hva ser jeg skje etter denne krigen, spør Dasha.

– Å dra hjem igjen.

Det foregår forhandlinger mellom ukrainske og russiske representanter i Hviterussland, men foreløpig er det ingen ende i sikte. I tillegg har Russland blitt kraftig sanksjonert av vestlige stater, som sannsynligvis vil føre til dramatiske økonomiske konsekvenser, ikke bare for den russiske eliten, men for hele befolkningen.

Likevel uttalte den russiske for-

Fram til nå har vi snakket om hva vi ser fram til å gjøre når krigen tar slutt. Som å dra og spise på McDonalds, men nå er jeg emosjonelt knust

Valeriia (21), frilansjournalist i Ukraina

svarsministeren, Sergei Shoigu, at Russland ikke kommer til å gi seg før de har nådd målet sitt.

– Jeg er ganske sikker på at dette ikke kommer til å bli over med det første. Det kommer til å ta måneder, kanskje år, forteller Dasha.

– Mine håp og drømmer for framtiden er veldig enkle. Jeg håper jeg får se hjembyen min igjen og får gitt en klem til familie og venner når alt dette er over, sier Dasha.

Valeriia er mer nølende før hun kommer fram til et svar.

– Jeg vil først og fremst at mine nærmeste holder seg trygge.

– Og søke master ved Stanford. Jeg vet ikke hvor realistisk det er, det koster mye penger, kanskje jeg kan søke et stipend, legger hun til.

– På globalt nivå håper jeg vi kan slutte med kriger og i stedet fokusere på å takle problemer som global oppvarming og sult, avslutter Valeriia.

FOTO: PRIVAT

Gjemt: Valeriia (21) i tilfluktsrommet sitt.

Dette er noe som blir vanskelig å komme seg fra igjen. Men vi kommer til å gjøre det

Dasha (22), masterstudent i Kyiv.

universitas@universitas.no

KULTUR

kulturredaktør: **Guro Aasaaren**
guro.aasaaren@gmail.com 466 74 942

Lager eget soundtrack til

God mix: Maria Refsland og Ane Barstad Solvang ønsker å løfte fram musikk fra ikke-binære, kvinner og skeive - det gjør de med en samleplate.

Over noen pils og et slag biljard oppsto ideen om å skape en feministisk samleplate til 8. mars. Feminisme skal synges, mener hjernene bak prosjektet.

8. mars

tekst Elena Berg Hansen og Paula Simonsen
foto Thomas Fure

– Vi ser jo at det nok er flest menn som spiller musikk og det er ikke nødvendigvis noen krise det. Men vi hadde en følelse av

at det er mange kvinner og skeive som lager musikk eller ønsker å lage musikk som de ikke vet hvor de skal plassere, sier Maria Refsland.

Hun har nylig vært med å starte opp plateselskapet Olivias Rekorder, som ønsker å løfte fram skeive, kvinnelige musikere i Norge. Selskapet er inspirert av et amerikansk plateselskap fra 70-tallet med samme visjon.

– Vi vil være et lavterskel plateselskap, og et sted der folk kan prøve seg og teste ut, hvor det ikke trenger å være så proft, forklarer hun.

Den samme motivasjon er grunnen til at de, sammen med det feministiske bookingkollektivet Femme Brutal og den skeive, digitale kunstplattformen Ergi har

begynt arbeidet med å lage en feministisk samleplate.

Den skal fungere som en soundtrack på Kvinnedagen. Eller som de selv beskriver det på facebook-arrangementet: funke som «en slagers-plate som kan bli del av vår 8. mars-tradisjon».

I år skal den offisielle 8. mars-markeringen begynne klokken 18.00 på Youngstorgget, med appellanter fra Bystyret og Sosialistisk Ungdom, samt en lege og en politisk flyktning fra Afghanistan. De har til felles at de i året som har gått har engasjert seg i saker i kampen om likestilling. Årets hovedparole er et tema som ofte har vært representert i togets mange paroler: «Abort er kvinners valg – avskaff nemndene nå!». Det blir også kulturinnslag for folkemeng-

den går en runde i sentrum og ender tilbake på torget.

Ingen av initiativtakerne husker helt hvem som kom på ideen til platen, men det hele oppsto over noen øl og biljard.

– Jeg kom inn i prosjektet fordi vi satt på pub før jul, og så var vi litt sånn: faen vi skal ikke lage en plate til 8. mars? Forklarer Ane Barstad Solvang. Hun er billedkunstner og forfatter, men presenterer seg som en entusiastisk venninne av Ergi og Olivias Rekorder.

– Målsetningen er å samle kvinner, ikke-binære og skeive på tvers av kunstfelt, både innenfor visuell kunst og musikk. Og også få et samlepunkt på 8. mars, forklarer hun videre.

Platen er et nullsumsprosjekt og plate-

I kvinnedagen

Kvinnedagen

- + 8. mars-komiteén i Norge har en folkemarkering på Youngstorget der årets viktigste saker trekkes frem som ulike «paroler» i toget som følger.
- + Sakene stemmes over på Parole-møtet, i år holdt 2. februar.
- + I år har det vært kontrovers rundt hvem som kan stemme over parolene etter at ikke-binære mistet sin stemmerett.
- + Dette har skapt en debatt om interseksjonell feminisme og inkludering av transpersoner og ikke-binære.
- + Kvinnedagen ble markert første gang i Norge i 1972.

Kilde: SNL

å tenke på hva som er viktig i kampen om å stå sammen, sier Solvang.

– Vi er queer-feminister. Vi stoler på at alle som sender oss bidrag passer inn under den paraplyen, legger Refsland til.

Queer-feminister er opptatt av at kjønn og seksualitet ikke bare er sentrale i enhver forståelse av bredere sosiale og politiske prosesser, men hvordan ulike former for makt og forskjellsbehandling samvirker i samfunnet, f. eks. kjønnsidentitet, seksuell orientering, etnisitet, alder og klasse.

De understreker at det ikke skal plukkes ut bidrag på bakgrunn av deres egen musikksmak, men heller at det skal være en mangfoldig plate hvor nye stemmer kan komme til.

– Det blir mange sinnstilstander. Alt fra frijazz, støy, litt hardcore og til viser, pianoballader og rett fram partypop. Det blir en freidig miks, og det er ikke en plate for den sjangerkonforme. 8. mars er jo litt sånn, man blir revet i mange retninger, sier Refsland.

– Plata blir vill, legger Solvang til.

Målsetningen er å samle kvinner, ikke-binære og skeive

Ane Barstad Solvang, initiativtaker

Fysiske former

Da det ble klart at platen skulle være i fysisk format, kom ideen om å ha en fysisk lanseringsfest. På programmet står konserter med Gaspard, et Oslo-basert undergrunnsband som ikke har gitt ut musikk siden 2014 og Sliteneliten, som er Refslands eget band.

Refsland og Solvang trekker videre frem flere kjente navn som bidrar på plata. En av disse er bandet Halvsøstra. De stammer fra Amtmandens døtre, et radikalt feministisk band, som oppstod på Kvinnefrontens landsmøte i 1974.

– Mange jenter hadde nok sine første

Glad-feminist: Refsland mener det er for mange menn kontra kvinner i musikkbransjen.

konsertopplevelser med dem da, og de har nesten presset mange damer til å spille. De har vært kjempeviktige, både politisk og musikalsk, forklarer Refsland.

Hun tror mange ulike miljøer og målgrupper vil være interessert i plata.

– Jeg vil si at alle som skal på arrangementet på Ingensteds er målgruppen vår. Det blir en god miks med queerfeministiske folk fra ulike grupper. Vi får med Halvsøstra på plata, og de treffer et helt annet segment, og Ergi treffer igjen en helt annen gruppe. Femme Brutal har mye kontakter i mange eksperimentelle miljøer, som vi også kan sette pris på.

Refsland mener det hele vil bli en heidundrende fest.

– Vi trenger noen kvelder hvor vi kan feire litt, og å være litt trist og sint sammen. Man får en vitamindose av det. Det er enda en vei å gå i kvinnekampen og man trenger litt spirit inn i den.

Feminisme skal synges!

Feminisme kan bety så mangt, og for orden skyld spør Universitas hva de to tenker feminisme er.

– Jeg tenker på det som frigjøring, man har fortsatt undertrykkende strukturer mellom kvinner og menn og alt imellom. Man blir begrenset og får rammer og bokser på hvordan man skal opptre, selvfølgelig kan man gå ut av dem, men det koster litt og man får nok reaksjoner, sier Refsland.

Hun legger til at feminisme ikke bare handler om kvinnefrigjøring, men er viktig for alle kjønn.

– Man har kjempet for å få flere rom å være kvinne i, men menn har ikke hatt samme frigjøring. Man sliter med å være

menneskelig, og jeg tror feminisme kan bidra til det. Feminisme handler om frihet.

For Solvang er feminisme et vidt begrep.

– Jeg tenker det er lik tilgang på kunnskap, tilgang på lik lønn, mer forskning på kvinnehelse. Det handler om representasjon, mer historier om kvinner i litteraturen, i kunsten, i historiebøkene, i skolebøkene. Det handler jo om å løfte kvinner.

Jeg tenker fellesskap er politisk

Maria Refsland, initiativtaker

Plata har fått navnet «Feminisme skal synges!» som forsterker inntrykket av at dette er et prosjekt som handler om fellesskap og musikkens bidrag til feministbevegelsen.

Er plata i utgangspunktet et prosjekt som handler om fellesskap mer enn et politisk budskap?

– Jeg tenker fellesskap er politisk. I en ideell verden er samfunnet innretta på å fremme fellesskap og samhold, mer enn splittelse og utenforskap, sier Refsland.

kulturredaksjonen@universitas.no

slippet skjer på Kvinnedagen på Ingensteds. Det blir kun 50 eksklusive cd-er tilgjengelig. Er man ikke heldig nok å få tak i musikken fysisk, vil den være tilgjengelig på streamingplattformer.

Ikke for den sjangerkonforme

Gjennom flere kanaler på sosiale medier har damene bak ideen etterspurt musikkbidrag fra alle som identifiserer seg som kvinne, ikke-binær eller skeive. Både profesjonelle musikere og amatører som «vil leke seg» er invitert til å bidra.

Så langt har de fått inn over 50 låter. Refsland og Solvang er godt i gang med å kuratere platen.

– Jeg opplever det som et samlende konsept, og tenker at 8. mars er en god dag

DEBATT

debattredaktør: **Maria Jostad**
jostadmaria@hotmail.com 953 04 998

KJØR DEBATT

Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Curt Rice og ananasen

I forrige utgave av Tuntreet kan man få innsikt i studentdemokratiet ved NMBU i Ås. Aller først må journalisten fortelle om den nye rektoren, vår aller kjæreste Curt Rice, sitt skjebnesvangre valg mellom ananas eller ikke ananas på pizza under et møte ved studenttinget. Svaret? Ananas. Viktig punkt nummer to på møtet: Bursdagssangen skal synges for et av Tingets medlemmer. Først når essensielle spørsmål om ananas på pizza er besvart – omtalt som et «samfunnssplittende spørsmål» som rektoren kanskje ikke burde svart på, ifølge journalisten – og bursdagssang, kommer man til

nye instruksjoner for representanter ved tinget. Dessuten vitale diskusjoner rundt digitalisering ved universitetet der «BIOVIT og LANDSAM ytret særskilt misnøye.» Så må AU – vi anmoder arbeidsutvalget, men det er ikke presisert – ofre tid på å diskutere arbeidsspråket ved møtene. Det skal være norsk. I slutten av saken konkluderer journalisten med at eneste grunn til å bli studentrepresentant i Ås er gratis middag og arm-trening i «isometriske stemmehevingsrepetisjoner». Og jeg trodde Oslos studentparlament hadde lite å komme med?

Selvkjærlighetens klisjéer

I Unikums februarutgave tar redaktøren et oppgjør med kjærligheten i lederen til Agders studentavis. Fjoråret handlet visstnok om sex, erotikk og kjærlighet til andre – nå er det «kjærlighet til seg selv» som står i fokus. For visstnok er februar den måneden alle forbinder med kjærlighet og valentinsdag! Og jeg som trodde februar kun var siste vintermåned med de første vårtegnene, parkfluktene og soldagene. Men neida, det er visst en måned der vi single må minne oss selv på at det går fint å være singel! Man må «møte seg selv uten masse

forstyrrelser» og «utfordre verdenssynet sitt» for å «bli tro mot seg selv», skriver redaktør Anja Kathrine Laland. Det hele kobles opp til å forstå andre mennesker enda bedre; for det gjør man jo ikke uten å innse at man selv sliter med «undertrykte følelser som man har gjemt bort». Kun med denne innsikten kan man visstnok forstå valg om abort og selvbestemmelse rundt egen kropp. Leseren blir stilt opp mot sin egen flukt i rutiner, jobb og sosialliv for å se – og elske – seg selv. Jøss, nå må jeg visst ta noen runder med meg selv!

Ukas tweets:

Ane Breivik @anebrei

blir vanskeligere å slide into DMs nå som instagram åpner for å «like» stories

Hvordan skal jeg flørte nå???

Murel Octavia BLM @Laugums_

At det ikke er en mækkern direkte utenfor døra mi er et grovt eksempel på dårlig byplanlegging.

Enda en ting Arkitekturopprøret ikke har tenkt på.

Christopher Pahle @tophepahle

Folk som ikke er på Twitter vet ikke hvor krevende det er å omstille seg fra å være epidemolog til vintersportskommentator til geopolitisk sikkerhetsekspert med hovedfokus på Russland og Øst-Europa på bare et par uker.

Hva tror du vi journalister driver med?

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas? Send innlegget ditt på e-post til debatt@universitas.no

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi tar oss retten til å forkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Opptak av undervisning

Kronisk syke studenter

Bjørn Høyland, undervisningsleder og professor ved ISV ved Universitetet i Oslo

Med bakgrunn i egne erfaringer fra BA-studier i biovitenskap, anklager Embla Imset institutt for statsvitenskap for skammelig å svikte kronisk syke studenter ved å ikke tilby video-opptak av undervisningen på våre valgfrie masteremner. Hun skriver videre at opptak kommer alle studenter til gode.

Selvsagt kan opptak av forelesning være nyttig til repetisjon og ved akutt eller kronisk sykdom. Det gir fleksibilitet i forhold til studenters ekstrajobb og deltakelse i toppidrett og organisasjonsliv. Det er selvsagt ikke motiverende for foreleser om det kommer færre i salen, men vi ser at opptak er en god erstatning for en student som er forhindret fra å komme på en forelesning. Derfor har vi også gjort opptak av våre forelesninger på bachelornivå og på våre obligatoriske masteremner i mange år, lenge før pandemien startet. Under pandemien har vi også tatt i bruk innspilling av forelesningsvideoer på forhånd, som studenter ser på egenhånd når det måtte passe, som forberedelse til annen undervisning.

Men video-opptak passer dårlig for undervisningen på våre valgfrie masteremner. På disse emnene undervises det i mindre grupper og deltakelse i undervisningen er forventet. Opptak hever tekselen for å delta aktivt i den faglige diskusjonen. Gode muntlige fremstillingsevner er viktig for den type yrker våre kandidater utdannes til. For å bli flink til å diskutere fag må en øve. Dette gir vi mulighet til i disse emne-

ne. Tilstedeværelse der undervisningen foregår er en forutsetning for deltakelse. En kan ikke delta om en ser undervisning i opptak. Deltakelse i undervisning er en forutsetning for at studentene skal få et godt læringsutbytte, og for å skape et godt sosialt miljø.

De som er mindre til stede, har også høyere risiko for å ikke fullføre masteroppgaven

Dette semesteret skal studentene også bestemme seg for hva de skal skrive masteroppgave om og finne en egnet veileder. Vår erfaring er at studentene har stort utbytte av å diskutere mulige ideer til masteroppgave med underviser uformelt i forbindelse med undervisning. Vi erfarer at studenter som tidlig begynner å diskutere tema for masteroppgave med både medstudenter og underviser oftere kommer gjennom på normert tid med godt resultat. Derimot ser vi at studenter som stort sett deltar digitalt ikke i like stor grad tar initiativ til å diskutere mulige ideer til masteroppgaven. De som er mindre til stede har også høyere risiko for å ikke fullføre masteroppgaven.

Opptak av undervisning er ikke alltid et gode for alle studenter.

debatt@universitas.no

Ukas sitat:

Ekteskapene kan virke som en veldig sær greie utad

Hans Røhjelld Odland, leder i linjeforeningen for Høiskolens Chemikerforbund (HC) ved NTNU om «ekteskapet» mellom HC og Omega (kybernetikk og robotikk), etterfulgt av skilsmisse og et nytt ekteskap med Nabla (fysikk og matematikk), i et intervju med Under Dusken.

Deltidsjobben er ikkje eit valt avbrekk

Jobb og studier

Peter Alvsvåg, andreårsstudent på bachelor i kinesisk ved Universitetet i Oslo

I forrige veker Universitas kan ein lese om at det kan være godt å jobbe deltid for å få eit avbrekk frå studia. Å fokusere på studia heile tida er vel ikkje det kjekkaste, eller sunnaste, så det kan jo vere forståeleg. Men kvifor er det akkurat ein deltidjobb som må være dette avbrekket?

Det er eit faktum per dags dato at studentar, spesielt i byar som Oslo, ikkje får nok studiestøtte til å støtte eit liv som fulltidsstudent utan økonomiske middel frå andre stadar. Under pandemien har dette vore spesielt tydeleg. Mange studentar jobbar ikkje for å få eit avbrekk, men fordi dei må. Dei jobbar fordi staten ikkje støtter opp med nok støtte til å klare seg igjennom studietida på studiestipend åleine. Deltidsjobb blir dermed ikkje eit avbrekk hos den spennande og relevante arbeidsgivaren, men eit nødvendig vonde for å få økonomien til å gå rundt. Ein times deltidjobb stel heller ikkje fem mi-

Lat studenten vere student, jobb om du vil, men då med noko du ønsker – ikkje må

nuttt studietid, den stel ein time du kunne brukt på å engasjere deg innan ein studentorganisasjon, ein hobby, frivillig arbeid, politikk etc. Studietida tilbyr mange spennande, utfordrande og utdypande aktiviteter og arbeid du kan ta del i. Men om du må ta den deltidjobben, og droppe dei spennande aktivitetene, fordi du ikkje har nok pengar til å klare deg ut semesteret, er ikkje det eit avbrekk frå studiet. Det er meir jobb.

Kvifor er det akkurat ein deltidjobb som må være dette avbrekket? Kvifor kan det ikkje være nettopp alle desse andre moglegheitene som studietida legg disponibelt for oss som studentar? Lat studenten vere student, jobb om du vil, men då med noko du ønsker – ikkje må. Å gi studenten ein

større moglegheit til å styrke studentlivet, gjennom meningsfullt og utfyllande arbeid, burde vere eit av dei viktigaste argumenta for økt studiestøtte. Gi studentane eit ordentleg avbrekk frå studiet!

debatt@universitas.no

FORSKERINTERVJUET

Ekspert: Erik Oddvar Eriksen har vært med på å gi ut boken «The Accountability of Expertise».

Ekspert på ekspertise

Hvem skal holde ekspertene ansvarlige? Vi har hørt med en ekspert på akkurat det feltet.

Ekspert

tekst Sofie Kristine Flydal
foto Thomas Fure

– Vi er bestandig i hendene på eksperter. De er uvurderlige i enhver forvaltning, i ethvert demokrati, sier Erik Oddvar Eriksen.

Han jobber i Arena – senter for europaforskning ved Universitetet i Oslo. Siden 2016 har han her jobbet med på et prosjekt om ekspertisens legitimitet. Da pandemien kom, fikk prosjektet ny aktualitet. For hvis vi i kriser er prisgitt ekspertene, hvordan kan vi holde ekspertene ansvarlige? Prosjektet endte i boka «The Accountability of Expertise».

– Ekspertene skal ikke bare adlyde Regjeringen, de skal også kontrollere den.

Så hvis ekspertene holder makten ansvarlig, hvem holder ekspertene ansvarlige? Med andre ord: Hvem klipper frisøren?

Eriksen & co tar i boken for seg forskjellige modeller for samspillet mellom ekspertisen, statsmakten og befolkningen i et demokrati.

– Hvordan skal vi tenke om ansvarligheten? Hvilke modeller har vi for å jobbe med dette? spør Eriksen.

I boken beskrives tre eksisterende modeller, før forskergruppen kommer med sin egen.

Nøytralitet?

Man tenker gjerne at eksperter skal være helt nøytrale. Dette er grunnlaget for første modell. Det viser forskning at de ikke er, forteller Eriksen.

– De tar verdivalg. Da kan de ikke bare holdes ansvarlige på en vitenskapelig måte.

At eksperter ikke er helt nøytrale, er ikke nødvendigvis dumt, mener Eriksen. Han vil ha eksperter som nettopp tar høyde for rettferdighet, sosiale konsekvenser og rimelighet. Dermed skrotes den første modellen med de nøy-

trale eksperter.

Teknokrati?

Den andre modellen baserer seg på handlingsregler. Denne er tiltenkt langsiktige løsninger, der man binder opp politikken i retningslinjer som gir ekspertene mulighet til å jobbe med løsninger på lang sikt. Slik kan man unngå populisme og trendstyrt politikk.

– Men politikere kan ikke binde seg opp til faste regler, for kriser kommer og ditt og datt skjer. Da må du lage nye regler, sier Eriksen.

Det gjør at modellen ikke alltid fungerer i praksis. Dessuten nærmer den seg det teknokratiske – ekspertstyre.

Ekspertene skal ikke bare adlyde Regjeringen, de skal også kontrollere den

Erik Oddvar Eriksen, forsker ved
Arena ved Universitet i Oslo

Her skyves mye makt fra politikerne til ekspertene. Dermed skrotes også denne modellen.

Få inn folket?

I den tredje modellen skal folket med i karusellen av avgjørelser. Her tas lekmannen mer direkte inn i det som skjer, litt på samme måte som lekdommere i en rettsak.

– Folket er viktig, det er jo et demokrati vi snakker om her.

Likevel kan dette fungere dårlig i praksis. Hvem blant «folket» skal med? Hvem representerer de: seg selv eller en gruppe? Hvor mange skal med? Ikke alle kan tas direkte med i avgjørelser der det faktisk kreves ekspertise.

Den tredje modellen skrotes.

Offentlig debatt!

– Her kommer løsningen!

I den fjerde modellen skal folket med, men ikke direkte i avgjørelsene. De – vi – skal ansvarliggjøre ekspertisen gjennom den offentlige debatten. Da får man også en slags konkurranse mellom ekspertene om å komme opp med de beste løsningene. Men denne modellen krever mer av oss «vanlige folk».

– Vi må tenke litt annerledes om demokrati. Man knytter det ofte opp til et stemmerettsdemokrati og valgordninger, men allerede fra antikken har demokratiet med offentlig diskusjon å gjøre, sier Eriksen.

Gjennom forskjellige medier kan lekfolk delta aktivt i debatten, og holde ekspertene ansvarlige gjennom å stille spørsmål ved eksperters og politikeres begrunnelser.

– Vi kan se på de grunnene som ligger bak vedtak, og få testet disse i en offentlighet. Da kommer journalister og media inn.

Med sosiale medier kan også alle delta. Dessuten kan man ha fredelige demonstrasjoner og protester.

– Krever det en slags form for borgerplikt til å heve stemmen?

– Ikke plikt, men man har i hvert fall rettigheter i et moderne demokratisk samfunn som gjør at folk kan ta til ordet, men de kan også ta til gatene.

Med denne modellen får man ansvarliggjøring, men uten rasjonalitetstap, mener Eriksen. I boken går han også inn på å finne ut av hvordan den kan institusjoniseres. Hvordan det kan legges til rette for den offentlige diskusjon.

– Folket er gjennom valg med én gang hvert fjerde år. De må også være med i den kontinuerlige debatten om hva som skal gjøres.

ANMELDELSER

anmelderredaktør: **Saga Eline Jonsson Hoff**
anmeldelser@universitas.no 980 81 334 **Konsert:**

Jo hardere, jo bedre

Siste Skvadron overrasket med en knallsterk livedebut på John Dee.

Siste Skvadron

Hvor: John Dee

Når: 25. Februar

Sjanger: Skandipunk

Det er en hustrig fredagskveld på John Dee. Lokalet er for glissent til å varme seg skikkelig opp, først og fremst fylt opp av brisne og stolte venner og familiemedlemmer. Etter to rett og slett bedritne oppvarmingsinnslag, som sammen minnet om et folkehøgskoleshow, går Siste Skvadron på scenen til forventninger lavere enn et par Y2K-jeans. Og blåser skjorta av oss.

At dette er bandets første konsert er vanskelig å tro på. Vrengen er like myk som den er hard, og samspillet, tilstedeværelsen og trøkket sitter som et skudd. Debutsingelen fra 2016, «Du er naken», rykker i alle moshpitmuskulene, og får en til å spørre seg om det ikke egentlig er juks når en punklåt treffer så presist live.

Bandet holder seg riktignok ikke innenfor punken hele veien. Det er det norske og skandinaviske rockeuttrykket som er musikkens røde tråd, og de flyter mellom Jokkes rølperock og Oslo Ess' pubpunk. Hele tre ballader har også fått plass, hvorav de to første ikke treffer i det hele tatt. Det er også en god regel at man ikke fremfører en ballade som et setts andre låt, noe salens reaksjon understreker.

Den siste rolige låta overrasker derfor også enormt, når gitaristen tar mikrofonen og fremfører noe midt mellom Kråkesølvs «Skredder» og Jokkes «Bestevenner», med et mer poppete, voldsomt og teatralisk arrangement. Når feedbacken som legger seg over sender tankene til Jesus and The Mary Chain heller enn å virke som en tabbe, sier det nok

FOTO: HANNE JONES SOLFJELD

om hvor solid det låter i bønn.

Steampunk-kostymene kunne de kanskje spart seg, for Lulla Lunekjær-brillene tilfører showet veldig lite. Det er heller ikke nødvendig for disse gutta å lene seg så hardt på de rufsete sidene av norsk 90-tallsrock, for de blir bedre jo mer de drar på. Der noen band spiller om kapp på scenen, klarer Siste Skvadron å utfylle hverandre også når de tar

i som mest, og skape et uttrykk som virker like raffinert som det er kaotisk og rått.

Det plager et rockehjerte at denne konserten ble spilt for folk som heller ville TikTok-danse enn moshe, men hvis de dropper sjangervinglingen og holder fast i det de gjør best, er det ikke lenge før Siste Skvadron finner seg et mye større publikum.

Sofie Martesdatter Granberg
anmeldelser@universitas.no

 Plate:

Grå flinkis-pop

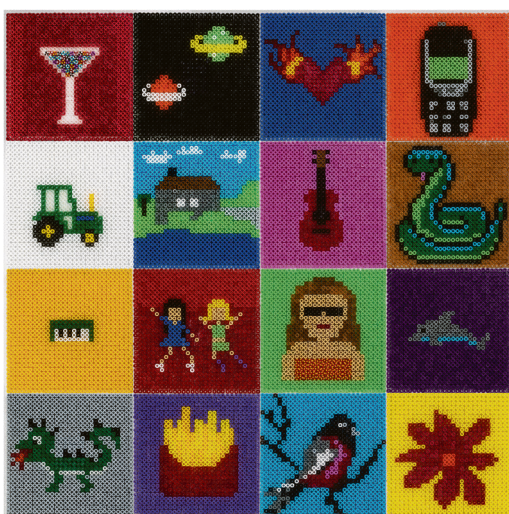
Fieh vil gjerne at du skal nikke anerkjennende til frekke akkordrekker samtidig som du friker ut på dansegølv. Spørsmålet er om det egentlig er mulig. Fieh er flinkt og frekt, men mangler retning.

In the Sun in the Rain

Arist: Fieh

Sjanger: Soul/ Funk/ Disco/ Jazz

Plateselskap: Jansen Records

Når jeg hører en ny plate, prøver jeg alltid å tenke over hva som er artistens musikalske ideologi. Noen streber etter det rå og upolerte, andre mot det perfektjonistiske. Noen vil formidle en tradisjon, andre vil bevege musikken videre. Alle som driver med kunst må ta utgangspunkt i sine referanser, sitt kunstsyn. Bøkene du har på nattbordet, har noe å si for hvordan du skriver, platene i hylla for hvordan du spiller.

I Oslo finnes det et lite miljø av folk med jazzutdanning som vil lage «jazza opp» popmusikk. Deres musikalske ideologi er å lage musikk som er intellektuelt stimulerende for de innvidde, men som også er dansbar og fengende. Musikkerne kan dermed håpe på å få ta del i to verdener, som ellers egentlig er en motsetning. Den rå populærkulturen, og den flinke elitekulturen.

Band som Fieh har et beundringsverdig prosjekt: De vil lage et kunstverk som kan være både populært og utfordrende. Samtidig er fallgruvne dype når ambisjonene er høye. Det blir fort snobbete og politisert på en litt uggen måte: man føler at noe er tredd over musikken – at den mangler noe av det genuine. At den vil belære deg.

«In the Sun In the Rain» inneholder alle disse elementene. Bandet er på sitt beste når de med letthet dyrker en litt forstilt og tilbakeholden, men småfrekk funk. Litt Steely Dan, men med en mye mer naken instrumentering. På låta «Rosalie» er særlig gitar- og basspillet akkurat corny nok til at det høres ut som temmelig genuin østkyst-jazzrock fra midten av 70-tallet. Også låtene «Rooftop», hvor gitaren dobler det drivende bassriffet, samt «Telephone Girl», som har den mest billedrike og minneverdige teksten, har en tydeligere forankring, idé og sound enn plata ellers.

Det jeg ikke helt kan forstå, er lydbildet som er valgt for synthen og vokalen. Fieh kaller seg for neo-soul, men synthlydene er mer Grimes enn Robert Glasper. Vokalist Sofie Tollefsbøl har en litt innadventd og hviskende vokalistil. På samtlige låter er vokallinja doblet og stappa med effekter. Klang, ekko og faseeffekter. Hensikten er vel sikkert at vokalen skal bli mer sårbar og nær, men landskapet Fieh beveger seg i, soul, funk, disco, krever større selvtillit og overbevisning. Jeg vil ha mer av Sofie Tollefsbøls ekte stemme, ikke en masse effekter! Og det trenger ikke være noen motsetning mellom sårbarhet og intensitet!

Mest irriterende er dette på «Grendehus Funkadelic», en låt som jeg må innrømme at jeg ikke skjønner greia med. Låtas veldige intensitet og den slappe vokalen passer som fot i hanske. Teksten forsøker å skildre en slags bygdefest, men denne virker mer virtuell enn virkelig, og har lite av *smartnessen* som ligger i det instrumentale. Tekstlinjer som «Dance on the floor. Find a girl. Kiss her on the mouth» er idiotiske, enten de er ironiske eller ei.

Fieh kunne med fordel valgt seg én flinkis-sjanger, og gjerne vært litt mindre internettgenerasjon-ironiske. Når gruppa maler med en palett av soul, jazzrock, funk, disco, synthpop og drømmeaktige vokaler og tekster, blir det mest av alt en grå masse.

Albumet slippes 4. mars.

Carl Anders Brynildsen Sørheim
anmeldelser@universitas.no

God snacks drukner i plast og reklame

ILLUSTRASJON: THOMAS FURE

Vi får den årlig, men hvor bra er egentlig innholdet? Universitas anmelder studentpakka.

Symptomatisk med enhver uke på Blindern er å komme i en fem minutters prat med en utstedt fra Leger uten grenser eller Regnskogfondet. For semesterets begynnelse er det noe annet. Det er ikke nissen, men vogna er lastet med plastposer fylt med alt av *engangs*. Studentpakka er på Blindern. Noe sier meg at innholdet går i retur til plastdynga i samme pose. Antakelsen stemte.

Jeg veit at lakris polariserer, men jeg liker det. Jeg ble derfor glad for å både se Dent flip med lakrissmak og salt lakris fra Haribo.

Hariboen var for salt. Mens Dent-en prøvde seg på en rar kombinasjon av salt karamell og lakris, en mildt sagt uheldig kombo. Etter begge to fikk jeg bare lyst på pandalakris. Jeg elsker nemlig pandalakris.

Dent prøver seg også med andre halspastiller. Navnet er noe

misvisende, da det er dumt med halspastiller i halsen. De sitter bedre i munnen. Der opplevde jeg en smak som ga seg etter ti sekunder, og et hardt skall ble til en seig klump. Kjipe pastiller med andre ord, vil noen bytte mot pandalakris?

I posen fant jeg òg noen «Chip Nuts» med paprikasmak. De er «snackbare» og smaken er god. De fem første nøttene var helt fantastiske. Så ble jeg tørst, og orka ikke spise dem mer. Et ålreit produkt, men jeg hadde ikke betalt for dem.

I tillegg fikk jeg sørlandschip. Sørlandschips. Trenger man si noe mer? Æ følar mæ mer sørlandsk bare av å spise de, det kan æ lige!

Som studenter flest går det mye taco i min husholdning. Tacokrydderet vedlagt i studentpakken er allerede brukt. 10/10

Såpe i munnen er ikke å anbefale. Dette var dessverre resultatet av Asan-såpen som lå i pakken. Den var vanskelig å åpne med våte hender i dusjen, og når biting var eneste utvei, fikk jeg innholdet i munnen. Intimvasken med tranebær smakte ikke tranebær, den smakte også

sjampo, ikke overraskende, men veldig skuffende. Pluss for liten størrelse. Pakken får plass i lomma, men hvem vil egentlig ha den i lomma?

Jeg fikk høre at posene var kjønnsdelt. Jeg ble da overraska over å se tamponger og bind i posen min. Den eneste logiske forklaringen på at jeg fikk denne posen er at jeg nok må ha sett ut som ei veldig pen jente. Det lever jeg forsåvidt godt med. Tampongene kan alltid bli brukt ved ne-seblod. Bindene kan jeg gi bort, sjappas!

Jeg fikk også et reklamehefte med noen ubrukelige kuponger i posen, altså papirsøppel. Heldigvis for posen lå det gratisbilletter til KORK i kupongen, det er kult. Noen som blir med på konsert?

Greit snacks, ellers mye plast. Om ikke annet gir studentpakken en god grunn til å bruke de nye, lilla posene.

Johannes Nyborg
anmeldelser@universitas.no

Universitas anbefaler

Saga Eline Jonsson Hoff, anmelderredaktør

Nelly Moar – Pick Up

Denne låta ringer. Vi snakker i timesvis...

Goofy Geese – Floor Amarelo (Para Você)

Jeg som trodde Mac Demarco-gitaren var død til det bedre. Ei sant!

Skalla – Patent

Den saftigste kjøddingen på rockemenyen.

Nothing Personal – Still Aging

Vi blir bare eldre, og livet er heldigvis og dessverre like improvisatorisk som denne låta.

Kulturkalender uke 9, 10 & 11

<p>Årets bilde – utstilling 6/3</p> <p>Kåringen av «Årets bilde» er Pressefotografenes klubbs prestisjetunge, årlige premiering av det ypperste innen norsk foto- og videojournalistikk. Vinnerne stilles ut på Sukkerbiten, slik at du ikke trenger ikke å overbevise noen om din manglende kulturelle kapital, når du tusler innom på søndagsturen.</p> <p>Hvor: Sukkerbiten Når: 6. mars kl. 14.00</p>	<p>Boomerang Rapido + Suncraft – konsert 3/3</p> <p>Det er duket for rockekveld på U1. Ryktene sier det har tatt helt av tidligere, og etter få konsert er det mye som skal tas igjen. Gratis inngang er det og!</p> <p>Hvor: Studentbaren U1, Blindern Når: 3. mars kl. 21.00</p>
<p>Konsertserie Rå 11/3</p> <p>Vibrafonist Åsmund Skjeldal Waage har for anledningen skrevet musikk for 10 musikere. Musikken er rytmisk, harmonisk, aggressiv, og til tider flytende, sies det. Så mye mer sies ikke, men det lover jo noe.</p> <p>Hvor: Norges Musikkhøgskole Når: 11. mars kl. 18.00</p>	<p>Silent Disco 18/3</p> <p>Konseptet er hatet og elsket, men ingen kan motstå dansing til slagere i et mørkt rom med strobelys. Ta med vennene dine eller kom alene og få nye vennskap på denne morsomme og svette kvelden på dansegulvet. Obs! Dette er et populært arrangement, så kom tidlig for å sikre plass.</p> <p>Hvor: Chateau Neuf Når: 18. mars kl. 21.00</p>

Saga Eline Jonsson Hoff, anmelderredaktør i Universitas

Ukas anbefaling

Feilslått optimalisering

Hvem: Tidsriktige kontrollfreaker Hva: Armbåndsuret Hvorfor: Ingen bryr seg

Du sitter i en hyggelig samtale med venninna di. Et sted mellom samlivsproblemer og kaffesluker får hun en melding, og du må stirre ut i lufta som en annen idiot. Vår alles kreftsvulst a.k.a. smarttelefonen har imidlertid en frekk liten lillebror: smartklokka. Så flott for deg at du trener, din notoriske loggfører. Men jeg gir faktisk faen i hvor mange skritt du har gått, at pulsen din er litt lunken fordi du har tatt deg ut på gymmen, eller at antall

søvntimer var uregelmessige de tre foregående dagene i din lille personlige statistikk. Neste gang jeg ser den blinker og jeg må knive om oppmerksomheten din med en skjerm på 3x3 cm, resignerer jeg. Vet du hva du får i et godt, gammeldags armbåndsurt? Tiden, til en billig penge, og som ser langt bedre ut enn den personlige, fargerike reimen din. Kanskje får du noe oppmerksomhet tilbake også; du er på ingen måte optimalisert.

Vegard Møller, gravesjef i Universitas

Ukas advarsel

Nei til nihilisme

Hvem: Alle Hva: Nihilisme Hvorfor: Vår felles fremtid

Mine fritidssysler gjør at jeg snakker mye med 14 år gamle gutter som har lest Nietzsche og tror de har skjont alt. Deriblant at ingenting har mening eller verdi. Det kan virke som et ufarlig forsøk på å bygge en personlighet rundt sin lave empati og depressive symptomer, men det blir fort skremmende, som når de ikke bryr seg om klimakrisen fordi «alle skal dø uansett». Hvordan besvarer man en påstand som den? Noen sier det beste argumentet mot en nihilist er å

drepe ham. Det støtter jeg (ikke, jf. VVP) – du blir fort moralsk realist med en kniv i trynet. Spør ham gjerne: Hvorfor er psykopatien din så selektiv? Hvorfor ler du av klimakrisen, men ikke når jeg brenner din mor levende? Det henger ikke på greip! Svaret er enkelt: Ingen lever faktisk som nihilister. Utenom når det passer dem. Men det er ikke nøytralt hvorvidt hele planeten brennes levende – det er faktisk ganske kjipt.

Studentsubsidert tåkelegging

Denne uken melder Universitas at SiOs psykologer sliter med lange ventelister. Det meldes videre at SiO ikke har tall på hvor lenge studenter har ventet. Likevel opplyser de om at ventetiden er på omtrent tre måneder.

– Det antar vi fordi det var tre terningen landet på da vi kastet den i sted, sier Gina Langsomland på telefon til Ad notam.

For å løse opp i sitt voksende omdømme har SiO ikke vedtatt å sette av to millioner ekstra i året. Ad notam erfarer at pengene brukes på fire nye kommunikasjonsrådgivere. På spørsmål om ikke det er urettferdig at semester-

avgiften skal hjelpe SiO å manipulere studentene de er ment å tjene, svarer de at de kanskje kommer tilbake til oss på e-post onsdag kl. 15.59.

Men pipen får en annen lyd da vi spør om de vil beklage til student Hannah Nyhus Lørum for at hun gikk glipp av psykisk helsehjelp på grunn av feil i deres systemer:

– Vi kan ikke annet enn å avlede, sier SiO-direktøren, og tilbyr Ad notam-redaksjonen den nye studentpakken, med fristelser som rabattkupong til Tibber, valium og en 73 cm lang treningstopp.

Av Möllers Vegetar

Ukas studentvin

DRIKKEPRESS? NULL STRESS: Variasjon er livets krydder, og utfordringer tas imot med åpne armer. Dette er verdier vi i

Universitas vinpanel utstråler til det fulle. Men vil verdiene, så vel som vår identitet overleve når ukens vin er UTEN ALKOHOL!? Ukens vin er søt og floral, med mye smak av eple og litt hylleblomst. Alkoholmangelen gjør at den kan minne om Mozell uten kullsyre, men mer elegant, og ikke for søt. Den har ikke mye til lengde, men bærer likevel mange av trekkene til en god hvitvin. Dette fordi det faktisk er en hvitvin som har fått alkoholen fjernet gjennom varmebehandling. Det er altså ikke en etterligning, men ekte vare. Så smaken er god, men hvor kan den passe inn? Her spiller utseendet en stor rolle. Flasken er lekkert designet, og ser ut som en helt vanlig vin foruten teksten hvor det står «Alcohol removed». Er du gravid og skal på middag? Har du selskap, men kjører hvit måned? Skal du på fest, men vil ta det rolig så du ikke gjør som den ene gangen du og kollegaen hoppet på hverandre som ville leoparder? Da er denne vinen tryggheten selv.

Vinurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.

Jacob's Creek Unvined Riesling

Pris: 62,90 kroner

Land: Australia

Alkohol: 0,5 prosent

Emil Dominno, vinnemelder i Universitas

Vi spør

Gimme a pint, Mr lecturer!

Denne uka meldte Universitas at internasjonale studenter synes nordmenn er introverte, med mindre de er fulle. Så vi slengte på en britisk aksent og ringte leder for Studentparlamentet ved UiO Jørgen Hammah Skogan med noen forslag.

[ring... ring...]

– Hi! I'm Daniel Baileys, I'm an international student, from Chichister, UK. Are you, Yorgen Hammah [sic]?

– Yeah, that's me.

– I've been struggling with getting to know the Norwegian mandem in my class...

– The Norwegian what... sorry?

– The Norwegian mandem in my class. Like, the students.

– Yeah, yeah.

– You guys are really introverted.

But my mate told me Norwegians open up when they're drunk. So I had a few ideas for you. What about

beer in class? So that students bring pints into lectures instead of coffee? Could that work?

– Uhm, hahaha, it would certainly open up people to be more talkative.

– Yeah, right. What about instead of shampoos and chocolate bars, you could fill the studentpackery [sic] with like booze, anti-depressants, molly and stuff. Maybe leather cleaner?

– We did that. They took it out.

– Ah, you did?

– Yeah, yeah, yeah.

– Yeah, that's too bad.

– I'm sorry.

– Isn't it a bit fascist not to include the international students?

– [...] Well, of course.

– It's a bad time to be a fascist, innit?

– Yeah.

– Why do you hate international students?

– [...] Oh, man. I [inaudible] with the jokes, alright?

– Will you consider your position as a proto-fascist weak and cowardly wanker?

– Hahaha [...]

– Vi snallast!

– What is this?

KVISS-CORBIN

1. Et av Norges mest kjente bryggerier skal nå legges ned etter 160 år. Hvilket?
2. Under den russiske invasjonen i Ukraina ble verdens største transportfly ødelagt. Modellen heter An-225 Mriya, ukrainsk for drøm, men hva heter den statseide ukrainske produsenten som bygde det?
3. Da ble mesterligafinalen i fotball for herrer vedtatt flyttet fra St. Petersburg. Hvem er nå blitt vertsby?
4. Hva heter elven i Paris som renner på hver side av Notre-Dame?
5. Fra hvilken stor elv renner utskuddet som hovedpersonen i filmen *Apokalypse nå følger*?
6. Handlingen i boken *Heart of Darkness*, som *Apokalypse nå* baserer seg på, foregår på et annet kontinent. Hvilket?
7. Han var korrespondant i Morning Post, britisk statsminister og vinneren av Nobels litteraturpris i 1953. Hvem er det snakk om?
8. Nigeria, Malta, Nauru, Singapore og Qatar. Hvilken kolonimakt hadde disse områdene under seg?
9. I 1953 ble også Mount Everest besteget første gang. Hva heter de to som gjennomførte bragden?
10. Hva heter det foreløpig siste spillet i *The Legend of Zelda*-serien, utgitt i 2017?
11. Den 25. februar kom FromSoftwares nye spill *Elden Ring* ut. Hvilken forfatter har blitt med på å skrive historien?
12. Agatha Christie er kanskje mest kjent for å ha skapt karakteren Hercule Poirot, men i hvilket tiår ga hun for første gang ut en bok med den belgiske detektiven i hovedrollen?
13. 1920-tallet kalles gjerne for «de glade 20-årene» i Norge, men hva kalles de ofte på engelsk?
14. Hvilken filmproduksjonsselskap har brølen de løve i logoen?
15. Spillserien *Uncharted* har nå blitt filmatisert, men hvem spiller hovedrollen?
16. Robert Pattinson som Batman er nå på kinoer rundt i verden, men hvor mange har spilt rollen på kinolerretet før ham?
17. Hvilket år er det snakk om? Kinesiske styrker trekker seg ut av Vietnam, Sovjetunionen invaderer Afghanistan, Nigeria nasjonaliserer British Petroleum's eiendommer i landet, Saddam Hussein blir president i Irak, Margaret Thatcher blir statsminister i Storbritannia, Anders Behring Breivik blir født og Johan Borgen dør.
18. I hvilken kampsport har nå Putin blitt fratatt sitt sorte belte?
19. Alle russiske lag er utestengt fra europeisk fotball inntil videre. Hvilket lag røk ut av Europaligaen som følge av dette?
20. Hvilket lag er det mest-vinnende fotballaget i ukrainsk Premier-Liha?

av Gabriel Corbin-Arntzen, quizmaster i Universitas

SVAR/DOM

- 0-4. **Exphil på Bali:** Du kombinerer chille studier med sol og klamydia, og tar livet med ro. Det vises.
- 5-9. **AST1010 – Astronomi:** Du er smart nok til å utnytte systemet som gratispassasjer, men dessverre stopper det der.
- 10-14. **Juss:** Dette var bra, men det rakk ikke helt til topps ... Syt litt på Jodel.
- 15-20. **Honours: WOW!** Du er sååå flink!! Gratulerer! Men så er det kanskje ikke så rart, siden du har egen seksjon i biblioteket?

1. Christiansands Bryggeri. 2. Antonov. 3. Paris. 4. Seinen. 5. Mekong. 6. Afrika. 7. Winston Churchill. 8. Storbritannia. 9. Tenzing Norgay og Edmund Hillary. 10. Breath of the Wild. 11. George R. R. Martin. 12. 1920-tallet (1921). 13. The Roaring Twenties. 14. Metro-Goldwyn-Mayer (MGM). 15. Tom Holland. 16. 5 (Michael Keaton, Val Kilmer, George Clooney, Christian Bale og Ben Affleck). 17. 1979. 18. Taekwondo. 19. Spartak Moskva. 20. Dynamo Kyiv.

Rebus

HINT: Fra folkets tjener til folkehelt. Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «Arne på LinkedIn» Det klarte Mathias, Julie, Martin, Kasper, Maria, team bestått på masteren (gratulerer!), 'rita, 'gust, evil og veggie.